

4

മംഗളമഞ്ജരി

98

ഉള്ളൂർ

മംഗളമഞ്ജരി

245

ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ

ഉള്ളൂർ പബ്ലിഷേഴ്സ്
ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം.

1953

All Rights Reserved

[വില അണ 8

എല്ലാ പ്രതികളിലും പ്രസാധകരുടെ മുദ്ര ഉണ്ടായിരിക്കും.

45

4-00 പതിപ്പ് രൂപ 500

ശ്രീധര പ്രിൻറിംഗ് ഫൗണ്ട്
തിരുവനന്തപുരം

ശ്രീ.

മംഗളമഞ്ജരി.

മുലംനാൾ മുറുമാളും മുഴുസൂത്രഫലം,
മുഖ്യവഞ്ചിക്കിതിശ്രീ-
മുഖം, മുർലാഭിഷിക്തവ്രജമുകുടമിള-
നൃശ്ലമുകുതാകലാപം,
പാലംഭോരാശികന്യാപതിഭജനപരാ-
ധീന, മന്യൂനകീർത്തി-
ക്കാലംബം, രാമവർമ്മാഭിധ, മവനകലാ-
ലാലസം, ലലസിപ്പൂ.

1

ആനന്ദത്തു മരണപ്പഴയിലകമഴി-
ഞ്ഞാരുമാറാടുമാറി-
സ്തപാനന്ദരസ്ഥസൽക്ഷാശതമഖമണിതൻ
ഷഷ്ടിപൂർണ്ണസ്വവത്തെ
ഗാനംചെയ്യും കവീന്ദ്രകുടയ കളികള-
ത്തിങ്കലുൾക്കവിട്ടി-
ഞ്ചാനജ്ഞൻ ചെന്നു ചാടാൻ തുനിവതവനിട്ടത്-
ഭക്തിതൻ ശക്തിതന്നേ,

2

പാലാഴിപ്പെതലാർത്ഥൻ പട്ടനടനമലർ

പ്പന്തലായും ത്രിലോകീ-

ഭാലാലങ്കാരമായും ഭവിക്കസമുദയോ-

ഭാരകേഭാരമായും

പേലാളും ഭാഷിണാത്യാക്ഷിതിയുടെ പുകളിൽ

വഞ്ചിയാം വഞ്ചിഭേദം

വേലാതീതപ്രഭാവത്തൊടു വിരതിൽ വിള-

ങ്ങു വിശൈലകവശം.

3

വാണീകാന്തൻ യജിച്ചും, ദനുജരിപു സുഖ-

സ്വാപമാനം, ഗിരീശൻ

ക്ഷോണീരക്ഷയ്ക്കിണങ്ങുംവിധമവതരണം

ചെയ്തു, മിത്രൻ തപിച്ചും,

വാണീടാൻല്ലസിപ്പും വസുമതി! മഹിതേ !

വഞ്ചി ! നിൻചിത്രവൃത്തം

നാണീതസ്സാം പ്രശസ്തിലാപജമലക പതി-

നാലിലും നാട്ടിടുന്നു.

4

ഇപ്പാരാവാരകാഞ്ചീതടമകടമണി-

ക്കീശരാകുന്ന സദക്ഷാൽ-

തത്ത്വപ്രാപ്തരന്ധ്രാംഭോനിധിയിലുദിതരാം

ക്ഷത്രനക്ഷത്രനാഥർ

നൽപ്പാൽ കമ്പിട്ട കീർത്തിക്കുതിർ നവനവമായ്

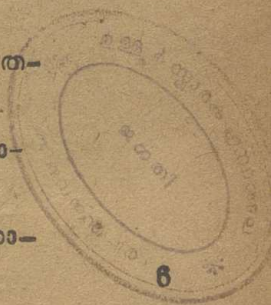
നാട്ടിലെങ്ങും പരത്തി-

ത്തൽപ്പാദം തന്നെ താങ്ങും തണലുമലകിനെ-

ന്നുള്ളമട്ടല്ലസിപ്പു.

5

തന്നോമൽക്കാന്തിതാ ശ്രീലവളധവളമായ്
 ശക്രലോകത്തിലേക്കീ-
 മന്നോർത്തൻമഞ്ജുളപ്പുനുകളണവതു ത-
 ദപംശമുഖം ശശാങ്കൻ
 അന്നോടന്നംബരാനന്തമുദിതനവലോ-
 കിപ്പ; ദപ്പോലതതപം
 കന്നോളം കൂടുവോഷ്ഠ കലജകൃതപരാ-
 ഭൂതി സമ്പ്രീതിമേതു.

പാരാകെപ്പത്തുമെട്ടും ദിനമശരണമായ്
 ഭാരതായോധനത്തിൽ-
 പ്ലാരാതേപ്പെട്ട മാഴ്കുന്നളവരികിലിരു-
 നന്നദാനം നിദാനം
 ആരാപ്പോരാളിമാക്കുന്നലിഖൊടരുളി,യ
 ലർമ്മജാതാവലംബം
 പേരാനീടും പെരുഞ്ചൊറുദയനൊരു മഹ-
 സ്സാൻ വഞ്ചീനൂനല്ലോ.

7

അക്കാലംശൊട്ടശേഷ ക്ഷിതിധവരുമവ-
 ക്കളെളാരാദർശമെന്നായ്-
 സ്സൽക്കാരം ചെയ്തിടേണ്ടും സരണിയിൽ മുറുപോൽ-
 സ്സാധുസംരക്ഷചെയ്തും
 ചിൽക്കാതൽക്കാലദിത്താരിണ ദ്രവതരമായ്-
 ചിത്തരംഗത്തിൽ നിർത്തി-
 തൽകാരണ്യം ലഭിച്ചും ധരയിലിവർ ലുസി-
 ക്കനു ധന്യാഗ്രഗണ്യർ.

8

ധർമ്മത്തെദ്ദൈവമാക്കിത്തന്നതുജനതയിൽ-

ശാശ്വതൈശ്വര്യമേറും

കർമ്മം ചെയ്തുഴിയെങ്ങും കലിയുടെ കലുഷം

തീർത്തു കല്യാണമേകി-

നർമ്മത്തിൽക്കൂടി നന്മയ്യുകമുതകുമി-

പുഷ്പരാം രാജ്യരക്ഷാം-

മർമ്മജ്ഞാൻ മഹേന്ദ്രോപമർ മഹിയിൽ വിള-

ങ്ങന്ന മാധാത്മ്യമോടേ.

9

ശ്രീവഞ്ചിക്ഷാപധൂതിമണിയുടെ നവനി-

സ്തുല്യമംഗല്യലക്ഷ്മി-

കൈവല്യം, കംസഭിത്തിൻ കരുണയുടെ കളി-

ക്കുള്ള കല്യാണരംഗം,

ദേവൻ മുഖർക്ഷജക്ഷാമണനരൂപതാ-

ണ്ടിന്നുമുൻപുജപലത്താ-

മീവംശസ്ഥലമുക്താഫലപദമധിരോ-

ഹിച്ച ശോഭിച്ചു, മേന്മേൽ.

10

മാതാവും താതനും ഹാ! മഹിതമതി മഹ-

സ്താണു മാതാസ്സവർമ്മ-

ക്ഷാതാരാനാഥനും പോയ്ത്തനനുസഹജനും

താനുമേതാനമബ്ധം

ഓതാനാവാത്ത മാലിപ്പൊട്ടുകിലുമതു തൻ

ഹൃത്തിൽ മെത്തും കരുത്താൽ

വീതായാസം വിലംഘിച്ചിതു വിമലഗുണാ-

രാമനാം രാമരാജൻ.

11

തൻനൽക്കട്ടക്കിടാവിൻ തളിരൊളിമുദുമെയ്
 തളിയന്നാളിലേത്തോ
 മിന്നല്ലൊപ്പം മറഞ്ഞാരമരപുരിയിലെ-
 തങ്കവാടാവിളക്കേ !
 പിന്നത്തെയും തമജന്നുള്ളൊരു പൂമുഖശുഭ-
 ത്തിന്നു നൂനം നിദാനം
 പൊന്നമ്മത്തമ്പുരാണേ ! ഭവതിയുടെ സദാ-
 ശിസ്സു സാഫല്യപൂണ്ണം.

12

കാണിക്കുംമാന്ദ്യമേശാതരിയ തിരുവയ-
 സ്സഞ്ചിലീ വഞ്ചിഭൂഷാ-
 മാണിക്യം മാതൃഭാഷാപഠനവിധിതൃട-
 ന്പ്പുറം കെല്പറയേ
 ഹൈന്ദവിക്കും സംസ്കൃതം തെട്ടെഴുമപരകളാം
 വാണികരുംക്കും ഹൃദന്തം
 പ്രീണിക്കുംമട്ടു വിദ്യാഭഗവതിയെ വിശേ-
 ഷിച്ചു പൂജിച്ചുപോന്നു.

13

വേലാതീതോരുവിദ്യാജലധിയിൽ വിഹരി-
 പ്പോരു വിഖ്യാതനാമി-
 ബ്ബാലാനന്താധിപൻതൻ പടുപഠനകലാ-
 വൈഭവാഭോഗരീതി
 ലീലാലോലം കിടാക്കൾക്കുടയ ഹൃദയമെ-
 നുള്ള പൊല്പുള്ളതല്ല-
 ന്നാലാപം വാല്മീകിമാറഖിലതൂരുജന-
 ങ്ങൾക്കുമാശ്വസ്തമേകി.

14

ശ്രീകാളം ഈണഭാഷാമഹിമയുടെ ഗളപ്-
ശങ്കമാമങ്കപാളി-

കേകാന്തസ്ഥാനമാമിസ്സലിലനിധിലസ-
മേഖലാലേഖനാഥൻ

ആകാരം കൊണ്ടൊരിൻഡ്യൻറുപൻമലമാം
ഗീരുകൊണ്ടാംഗലക്ഷ്മാ-

നാകാധീശാഗ്രഹാരത്തിനു നടുവിലെഴും
നായകക്കല്ലുമായി

15

ഈ വിഖ്യാതക്ഷിതിക്ഷിന്മണിയുടെയിണവി-
ടുള്ള നൽത്തൂലികയ്ക്കും

നാവിനും തുമ്പിൽ നാനാനടനവിധിനട-
ത്തുന്ന നൃത്തപ്രവീണേ !

ശ്രീവിദ്യേ ! ഹൈന്ദി ! മുറും ജഗതി തവ പദം-
ഭോജമന്യോദജസ്രം

സേവിക്കാനന്യനാരുണ്ടിതിനുസമ, മസം-

മാന്യനീ മാന്യനമ്മേ !

16

ഈവിദ്യാംഭോധികംഭോതഭവനു സഹജഭൂ-
വായ ഹസ്താവലംബം

കൈവിട്ടാഹന്ത ! പൊയ്ക്കോയ്ക്കുനമതനുവാ-
യന്നു കൈവന്നതെല്ലാം

ആവിശേഷൻ വിധിക്കുന്നതിനൊഴികഴിവു
നീക്കുചോക്കും മുരളി

ജീവിക്കെന്നോത്തു സഹചരിയാ-
കേണ്ട ഭേദൻ പൊരുത്തു,

17

ചാതശ്രീ വാസ്തവോരിസ്പന്ദന തിരുവയ-

സ്തേഴുമീരേഴുമേഴും

ചേതം മന്വാഹി വേണാട്ടുകയവിള വിശാ-

ഖാവനീജീവനാഥൻ—

ചോരം ശേഷം കഥിപ്പാൻ പണി—ഭവനവിതാ-

വിന്റെ വാഞ്ചൊമ്പലത്താൽ

ത്താമണ്ണത്തിൽ ധരിശ്രീവധുവിനു ധവനായ്

മൂലകൻ ലാലസിച്ചു.

18

താരേഴപ്പനിലാവിൻ ധവജതയവല-

ബിച്ച കീർത്തിപ്പാടേ-

പൂനേ ലോകത്തെമുക്കും പുതിയ പതിയൊട-

ന്നഞ്ചിതേ ! വഞ്ചിദേവി !

പാരേ ! പാരം ജയിപ്പൂ ഭഗവതി; ഭവതി-

ക്കുംബ ! പണ്ടേതുടങ്ങി-

പ്പാരോവാഗപത്തി ഭദ്രാസനമഹിമ,യതിൻ-

നന്മയാജന്മരമ്യം.

19

പാരാളം പാണ്ഡ്യചോളേശ്വരൻ നിജമകുടി-

ഭാസ്സിനാൽപ്പാലപീഠം

നീരാജിപ്പിച്ച കാൽത്താർതൊഴുമളവു തഥാ-

വാഞ്ചരിതം കാഞ്ചിതത്തിൽ

പാരാവാരാംബരാലംകൃതഭരതമഹി-

പ്രാജ്യസാമ്രാജ്യലക്ഷ്മീ-

താരാധീശാസ്ത്രയാളെത്തഴുകിന ജയസിം-

മാതമജൻ താവകീനൻ.

20

ആരാലർദ്ധക്ഷണംകൊണ്ടരിനികരതമ-

സ്തംഭാബ്ജമാന്താബ്ജഭാസ്തം-

മാരാലെന്നമ്മവീണ്ടും പുതിയൊരുകമലാ-

വാസകാസാരമായി,

ആ രാജീവാക്ഷസേവാരതനമിതഗുണം

പൂണ്ട മാന്താബ്ജചർമ്മ-

ക്ഷാരാകാചരൂമസ്തം ഭഗവതി ! വസുധേ !

വഞ്ചി ! നിഞ്ചിത്തനാഥൻ.

21

നേരായിട്ടില്ലവൊന്നിച്ചടരിനെതിരിട്ട-

ന്നോരു പോരാളിമാർത്തൻ

വാരാളം കണ്ഠരക്തപ്പഴയിൽ മുഴുകിയും

പൊങ്ങിയും കേളിയാടി

ധാരാളം ധൗത്യഭാവം തടവിന പുകുളാൽ-

ധന്യനായ്ത്തീൻ നവ്യ-

ശ്രീരാമൻ ധർമ്മരാജക്ഷിതിശതമഖനം

ദേവി ! തേ ജീവിതേശൻ.

22

വാണീമാതിന്റെ വക്ഷോരുഹയുഗളി വഹി-

ക്കുന്ന നൽസ്തംഭസാരം

താണീടാദാസപരിപ്പാൻ തരമുടയമൊൻ,

ഗർഭപാത്രാന്തരത്തിൽ

വാണീടുന്നാളുമുഴിക്കയിപതി, വളരെ

ഘ്രാതിമാൻ, സപാതിജാത-

ക്ഷോണീസീമന്തമുത്തം കൃതസകലജഗ-

ദ്വിസ്തയൻ യുഷ്ടദീയൻ.

23

ശ്രീയിമ്മട്ടൻ നാനാതു പരമതിരുമേൽ-
 സ്സർവ്വശാസ്ത്രജ്ഞനായോ-
 രായിലും തമ്പുരാനും നിശിതമതി വിശാ-
 വാവനീശീതഭാസ്സം
 സ്ഥായിക്കൊത്തുല്ലസിപ്പാൻ തരമുടയഭവ-
 ഭൂതസിംഹാസനത്തി-
 ന്നായിരൂറ്റുന്ന തായേ ! പുളകമിളകിടും
 മെയ്യോടിയുള്ള ഞങ്ങൾ.

24

തത്താദൃക്കായ സിംഹാസനമഹിമ തഴ-
 ചുല്ലസിക്കുന്നതിന്നും
 ചിത്താനന്ദമൂതത്തിൽജ്ജ്വലതയനുദിനം
 ചെന്നു മുങ്ങുന്നതിന്നും
 സത്താം മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിസ്സഭയെപ്പോലെയെന്നാം
 മൂലകശ്രീലസൽക്ഷണം-
 ഭർത്താവാളെന്ന യത്നം പരിചിനൊടു ഫലി-
 പിപ്പു പാശ്ചാത്യജനാഭൻ.

25

ചട്ടം തീർക്കും സദസ്സുണ്ടൊരുവക, വെളിവിൽ-
 പ്പെരരോടൊത്തു കാര്യം
 ചട്ടംകെട്ടുന്ന സംസത്തൊരുവക, പുരസ്ക-
 സ്കാരഭാരം വഹിപ്പാൻ
 ഒട്ടല്ലമ്പുണ്ടൊക്കും സമീതികളിവയാ-
 ലിപ്പുകൾക്കല്ലെകുപ്പം-
 തട്ടുതൃന്നം ജയിപ്പു ജനതയുടെ മനോ-
 ഭീഷ്ടദാക്കൈകലോലൻ.

26

മേടിക്കുന്നില്ല പുത്തൻകരമൊരുശകലം ;
 പണ്ടുപണ്ടുള്ളവയ്ക്കും
 കൂടിക്കൂടുമ്പൊഴെല്ലാം കറവലിവിൽവരു-
 ത്തന്നു കൂടുംവരയ്ക്കും ;
 ചേടിക്കൊപ്പം ജനത്തെജ്ജലധിസുത ഭജി-
 ക്കാതെ യാതൊന്നുകൊണ്ടും
 പാടി,ല്ലിക്കൂറുപവിത്തം പ്രകൃതിശുഭസരി-
 നമജനോനമജനോല്ലം.

27

നെല്ലായും തേങ്ങയായും നികുതി ശകലമി,-
 ലുള്ളശുദ്ധംതരമ്പോ-
 ലെല്ലാക്കും കാശുമാറിപ്പുറമി സുലഭമാ-
 യഞ്ചലിൽത്താൻ ചെച്ചുത്താം ;
 തെല്ലാപ്പുഷ്പയ്ക്കു മാററം തെളിയിലെവിടെയും
 മുപ്പതഞ്ചം കഴിഞ്ഞാ-
 ലല്ലാതെത്തില്ല ; മരറന്തിതിലുമധികമായ്-
 ക്കയ്ക്കുകോൽകയ്ക്കുമേതു ?

28

മേടിക്കാം വായു സർക്കാരോട്, കൃഷികലയിൽ-
 ജ്ഞാനമന്യനമെന്നും
 നേടിക്കൊള്ളാം, തയറായതിനൊരുതുറയ്ക്കും,-
 ളേകനാകാത്തതിങ്കൽ
 കൂടിത്തമ്മിൽ തുണയ്ക്കും,മതിനമൊരുവക-
 പ്പുണ്ടു; നിന്നരേക്കുകയ്ക്കും-
 പ്പാടിനെന്നുള്ള ? മുഖംഗുപതി കൃഷകരീ-
 പാരിപ്പാരിജാതം.

29

ബന്ധാക്കുലപ്പ ബന്ധാപ്പടവരിയിവത-
 നാഗമം സമ്പ്രതീക്ഷി-
 ചൈന്വമം പെരൻ നില്ലാനിനിയുമിടവരൊ-
 ല്ലെന്ന ചിന്തിച്ചുമേന്മേൽ
 തൻപാരിൽത്തന്നെരണ്ടും വിളവതിനു തരം
 നല്ലി നൽക്കീർത്തിപ്പൂരം
 സന്ധാദിപ്പാനമിക്ഷാശശി സതതകൃപാ-
 സാഗരൻ ജാഗരുകൻ.

30

ാടൻമട്ടുള്ളതായോരുവു വിത വളം-
 ചേർക്കുവിയൊന്നതൊന്നം
 വേടക്കും വേണ്ട; മാടം പുതിയ കൃഷിപരി-
 ഷ്ടാരസാരം ഗ്രഹിപ്പൂ ;
 ആടൽപ്പാടല്ലമെന്നൊവിവതിനിടയാ-
 കതെ നിർബാധമെന്നം
 പാടം പച്ചപ്പടത്തെപ്പരിചൊടണിവതി-
 പ്ലാത്ഥിവേഗ്രപുഭാവം.

31

മാനം മുട്ടിക്കിടക്കും മലയുടെ മുകളാ
 കണ്ണുധാരക്കുശേഷം
 മാനം മുട്ടിക്കുമോരോ കടലൊടു കിടയാം
 കായലും മിക്കവാറും
 ആനന്ദത്തോടു നെല്ലിൻ കൃതിരുമതിയവി-
 ടുനൃധാന്യങ്ങളും പു-
 ണ്ടു നംവിട്ടുഴിമാതിന്നുദയമയമമാ-
 റുന്നമിച്ചല്ലസിപ്പൂ.

32

മാനിൻകൂട്ടങ്ങൾമാഴ്കും നിലയിലലറിട്ടും
 വ്യാഖ്യപാളിക്ക വാങ്ങോ-
 രാ നിർബാധാടനത്തിനലമുപദവിയാം
 വൻകൊടുങ്കാടശേഷം
 വാനിൻമട്ടായതിങ്കൽപ്പതിയ തെയിലയും
 റബ്ബറും നില്പതാരും
 മാവിപ്പൊരി മഹീഭൂമനിയുടെ മഹിമ-
 പ്പെട്ട മാഹേന്ദ്രജാലം.

33

കോലം പോത്തപ്പല്ലേലും കരി പുലി കടുവാ-
 തൊട്ടമിംസ്രങ്ങളാലും
 കാലശേഷിന്നു പററുന്നൊരു പനിമുതലാം
 ഘോരരോഗങ്ങളാലും
 ഏലക്കുക്കുള്ള മാലോത്തവരുടെ വലുതാം
 പാരതന്ത്ര്യഭൂമത്തിൻ
 മൂലംമുറും മുറിച്ചു മുടിതട്ടിയെന്നാം
 മൂലകക്ഷാലലാമം.

34

ആതുംഗാഭോഗവത്താമരിയ ചിറചമ-
 ചുരുളതം | കോതയാറിൽ-
 സ്നേതുകൈട്ടാലതിൻ നീർ ശരിവരെയുമട-
 ചെത്രയോ കല്യവെട്ടി
 ഏതുംകൂടാതെ നാട്ടാക്കലംപുജലസുഖം
 ചേർത്തതൻ രാജ്യരക്ഷാ-
 ചാതുര്യം കാട്ടമിക്ഷാവിള ശുഭവിഭവൻ
 സ്വപ്നദൃഷ്ടാപദാനൻ.

35

വാനത്തിൽക്കൂറു വഷാസമയവുമൊഴിവാത്
 വാരി ലോകർക്കു തീരെ-
 പാനത്തിന്നും ചുരുക്കിപ്പരമഹം ! നിലം
 കാഞ്ഞതാം നാഞ്ചനാട്ടിൽ
 വേനൽകാലത്തുമോമൽക്കുതിരിനരവര-
 യ്ക്കുറവെള്ളത്തിൽ വായ്ക്കും
 സ്നാനത്തെക്കണ്ടു മേന്മേൽ ഖരകിരണമുണി-
 ശ്രേണി നാണിച്ചിടുന്നു.

36

താലം നില്ക്കുന്ന പൊട്ടത്തറയുമവധി വി-
 ടുമുടേസ്സുതിക്കി-
 ശ്രുലംപൊട്ടുന്ന മുട്ടൻകുളവുമരിമയിൽ-
 തെക്കുമാം നെൽക്കുഴിക്കാർ
 ലേലത്തിൽക്കൊണ്ടതെല്ലാം സദിതി കൃഷികലാ-
 പാത്രമാം ക്ഷേത്രമാക്കി-
 കാലം തെറ്റാതെ തീരായ്ക്കുമലയുടെ കടാ-
 ക്ഷങ്ങൾ വാങ്ങിച്ചിടുന്നു.

37

പാരം ചേരുള്ള കായൽക്കുരിനിരകൾ പതി-
 ച്ചിച്ചു പാടേനികത്തി-
 പ്പെഴുതമാർ നേരെയൊക്കും പരിമുട്ടലരുവി-
 ക്കോപ്പണിത്തോപ്പിലെല്ലാം
 കേരശ്രുട്ടങ്ങൾ നില്ക്കുണ്ടലംമുഹലഭരം
 തിങ്ങിവിങ്ങിത്തിളങ്ങി-
 സ്ഫോരശ്രീപാരിജാതപ്രകരപരിമിത-
 പ്രേതശ്മിനാഡിസമങ്ങൾ.

38

ധാരാളം തീയെരിച്ചും തരുനീരയെ നശി-

പ്പിച്ചുമിറ്റാത്തകുലം

തീരാത്തുള്ളോരു താപം ജനതതിയടവീ-

ദേവിയാർക്കേകിയപ്പോൾ

എരാജാധീനയായോരബലയെയളിര-

ക്കിച്ച മുഖർക്കുജൻതൻ

പേരാളും ക്ഷാത്രതേജോബലമഖിലജഗ-

ഘജിതപരം ചിത്തരമ്യം.

39

തൻ ചാരത്താൻ ദാവാനലശിഖയിലക-

പ്പെട്ട ഭൂതദശേഷം

വെൺപാവത്പ്രായമായിത്തുണഗണവുമിണ-

ങ്ങാത്ത വൻകാട്ടിനുള്ളിൽ

സഞ്ചാരംചെയ്തു തേക്കും മലയജതഭൂവും

നട്ടു പുഷ്പിപ്പെടുത്തി-

സ്തഞ്ചായക്കാർ വനശ്രീസുഷമയുടെ വള-

ച്ചുയ്ക്ക ലാക്കേകിടുന്നു.

40

കാണപ്പാട്ടുകുമത്തിൽക്കലരുമൊരുകണ-

ക്കററ തക്കങ്ങൾ കേറി-

ക്കീണതപം ജന്മിമാക്കും പലപടി കടിയാ-

നാക്കുമുണ്ടാക്കിടുമ്പോൾ

ത്രാണത്തിന്നൊത്തപട്ടം സമിതിവഴി ചമ-

ച്ചോരു വാരാശികാഞ്ചി-

പ്രാണപ്രേഷുപ്രവേകൻ പരിഹസിതസുരാ-

ചായു ചാതുര്യധൂതൻ.

41

നായനാക്കുള്ള വൈവാഹികവിധി നിയമ-
 ത്തിന്നു കീഴ്പ്പെട്ടതാക്കി-
 ശ്രേയസ്സാസ്സൽപ്രജാളിക്കഭിനവനിലയിൽ-
 ചേർത്തു സന്തുഷ്ടിനല്ലി
 ആയംകൂട്ടുന്ന മേധാബലമെഴുവനി-
 പാലകൻ മുലകൻ തൽ-
 സ്ഫുടായത്സൽകീർത്തിവീര്യപ്രസവപരിമളം
 പാരിടത്തിൽപ്പരത്തി.

42

ഏവം ക്രിസ്തുപ്രാണിമാർക്കും പലവിധമവകാ-
 ശത്തിൽ മെത്തുന്ന തർക്കം
 ധീവന്വേദന മുലർക്കുജഗുപതി ധരി-
 ചുക്കഴപ്പക്കൊഴുപ്പാൽ
 വൈവശ്യാം നേരിടായ്ക്കാൻ നിയമമരുളിയ-
 സ്സൽപ്രജാസഞ്ചയത്തിൻ
 കൈവലും കൈവളക്കുന്നിതു ഘനകരുണാ-
 കഞ്ജമഞ്ജുഭിരേഹം.

43

ശ്രീതിങ്ങിപ്പൊക്കിമേന്മേൽ ശ്രീരസുജനമന-
 സ്സാപനിർവ്വാപമേകി-
 ഖ്യാതിപ്രത്യഗ്രസമ്പത്തുടയ തിരുവിതാ-
 കോട്ടിലെക്കോർട്ടിലെങ്ങും
 കാതിൽപ്പോലും ശ്രവിപ്പാൻ പണി കലി തുടരും
 കലുഷജരക ; നിത്യം
 നീതിക്കൽക്കൂഴ്ത്തുമെത്രോസ്വമവിടെ നട-
 ക്കുന്നു നിർബാധമായി.

44

ചോരാകാരം നിനച്ചാൽക്കൊടിയ നരകവും

കമ്പിടത്തക്ക ഭൂതം-

കാരാഗാരം തടന്തഃ സ്ഥിതവലതതിയെ-

സ്തൽപഥത്തിൽപ്പലത്തി

സാരാസാരജ്ഞരാക്കുന്നതിനു സതതമി-

സ്സാധുലോകാനുകമ്പാ-

പാരാപാരം പ്രയതിപ്പതു ഫലപടലി-

പൂണ്ണമായ് തീർന്നിടുന്നു.

45

ആരാനം ബാല്യകാലത്തുപമെഴുകിലതിൻ

മേതു മാതാപിതാക്ക-

ന്മാരാണെന്നോത്തു കാരാഗൃഹവസതി കനി-

ഞ്ഞക്കുമാരർക്കു മാററി

നോരായുളളോരു വിദ്യാപദവിയിൽ നെടുനാൾ

സൈപരസഞ്ചാരയോഗം

ധാരാളം നല്കുവോരിലുരണികളിങ്ങ-

ദപയ്ക്കനാചയ്ക്കു ചയ്ക്കൻ.

46

മഞ്ചാടിക്കൊത്തകാഴ്ചും മലയിലധികമായ്

മാറുമാറോടി വക്കീൽ-

തഞ്ചാരത്തെത്തി രാവുപകലുമനുദിനം

നമ്പരെന്നമ്പരനോർ

പഞ്ചായത്തപ്പെടുത്തിപ്പരിചൊടിച്ചഭരി-

ക്കുന്നൊരിമ്മന്നനാൽത്താൻ

നെഞ്ചാടിക്കാതെ നേടുന്നതു നിരുപമമാം

നിത്യസുഖമിത്യസുഖവും.

47

കാന്താരങ്ങളിൽക്കു ഘണ്ടാപഥപദമനിശം

കൈവളത്തിങ്കുന്നത്തിൽ-

പ്രാന്താലംകാരമാകും പല പുതിയതരം

പാതവെട്ടിച്ചു പാരിൽ

താൻതാൻ സന്മാർഗ്ഗബോധം സതതമഖിലലോ-

കത്തിനും ചേർത്തു നിത്യ-

സപാന്താനന്ദത്തെ നൽകുന്നിതു സുജനശുഭ-

സ്തോമദൻ ഭൂമഹേശ്വരൻ.

48

കാട്ടാനയ്ക്കും കടക്കുന്നതിനു കഴിവക-

ന്നകർശിക്കു പാദം

നാട്ടാൻപോലും പ്രയാസം തടവുമടവിയിൽ-

തുംഗശൃംഗാടകങ്ങൾ

കേട്ടാലാശ്വതുരമേഘവിധമവധിവെടി-

ത്തു, ഞവയ്ക്കുളളിൽ മേന്മേൽ

മോട്ടാരോടിപ്പു മൂലംഗുപന്ദരെ കൃപയാ-

ലെപ്പൊഴും തൽപ്രജയുലം.

49

ശൈലപ്രസ്ഥത്തിൽനിന്നും തധിനി പട്ടതര-

പ്രേരശിക്കൈക്കൊണ്ടു ചാടി-

ശുഭലംകത്തിക്കുതിക്കും കുടിലതടിക്കുകൾ-

ക്കളള കോലാഹലത്തിൽ

ആലംബംറിട്ടു കേഴും ജനതയുടെ ഹിത-

ത്തിനു നന്നായനേകം

പാലംകെട്ടിപ്പു മേന്മേൽപ്പരിഹസിതസരി-

സ്തോമരൻ രാമരാജൻ,

50

കോളല്ലം കൊണ്ടിടുമ്പോൾക്കൊടിയ വടിവെഴും
 കൊച്ചുപാലോയിയിൽപ്പെ-
 ട്ടോളപ്പാത്തിക്കകത്തായൊരു ഞൊടിയിൽ മറി-
 ണേതാടി താണിടുമെന്നായ്
 ക്ഷേപജഗ്രീവന്റെ ഭക്തർക്കണിമണി കരുതി-
 ക്കോട്ടയംതൊട്ടു വയ്പു-
 ത്തോളം ലോകക്കു പോകുന്നതിനൊരു ശുഭമാം
 തോടു മുത്തോടു തീർത്തു.

51

ദ്വോവിൽ കൈകേറിനില്ക്കും തിരയിൽ മറിയുമ-
 ക്കായൽ കണ്ടാലജസ്രം
 വാ പിട്ടോരോ വിലാപത്തിനു വശഗതരാം
 വഞ്ചിസാംയാത്രികന്മാർ
 ആവിഞ്ചോട്ടിന്നകാപുക്കുതിനെയപഹസി-
 ക്കുന്നു തന്ന,ത്തലീലാ-
 വൈവില്യത്തിൽപ്പിഴയ്ക്കും നടനെ വിരുതരാം
 പ്രേക്ഷകശ്രേയുർപോലെ.

52

ഈവമ്പേരും നവീനക്ഷിതിരമണനിത-
 ത്തിന്നു ചെങ്കോട്ട-കൊല്ലം
 തീവണ്ടിപ്പാതയെന്നുള്ളഴകൊഴുകമര-
 പ്പട്ട തീർത്തിട്ടുമുലം
 ശ്രീവഞ്ചിക്ഷാമചോളാമണിയുടെ തിരുമെയ്-
 തന്നിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങും
 ലാവണ്യത്തിൻപുകൾപ്പുവരിമളപരിപാ-
 കത്തെ വാഴ്ത്താൻ പ്രയാസം.

53

വാനസ്തൃത്യങ്ങൾ വാനംവരെ വളരവതിൻ
 വൻപെഴും പാർശ്വഭേദം
 ശാനത്താൽ പൂതമാക്കും കിളികളുടെ കളി-
 കൊഞ്ചൽതഞ്ചും വനത്തെ
 മാനത്തിൽക്കണ്ട മർത്യാവലി മഹിതമററ-
 നന്ദപീയൂഷയുഷം
 പാനംചെയ്യുന്നതാമിപ്പദവിയുടെ പൃഥ്വ-
 ഖ്യാതിവിശ്വാതിശായി.

54

മാനം പണ്ടേയ്ക്കു പണ്ടേ പതഗപതിഗതി-
 കള്ളതില്ലാതെയാക്കി-
 ത്താനന്ത്യന്തം സൂര്യം സവിധമിവയിലു-
 ത്തത്വമേദത്തെനീക്കി
 ഈ നമ്മെക്കൂപഭേദസ്ഥിതിയിനിയുമിയ-
 നിൻഡ്യ കാണാതിരിപ്പാൻ
 സ്വാനന്ദരത്തിലേക്കുശ്ശകടസ്വതി കട-
 ക്കുന്നു സാദോപമിപ്പോൾ.

55

മൂലക്ഷാപാലനാലപ്പഴയിലധികമാ-
 യാഴിതന്നുള്ളിൽ നീട്ടി-
 പ്താലംകെട്ടി പ്രശസ്തസ്ഥിതിയിൽ വണിജരെ-
 പ്താലനംചെയ്തമൂലം
 ശ്രീലക്ഷ്മീദേവിയാരംതൻ നയനചലനമാം
 ലോലലോലംബലീല-
 യ്ക്കാലംബസ്ഥാനമായത്തുറമുഖമെവനം
 ദൃഷ്ടിസന്തുഷ്ടി ചേർപ്പു.

56

പാരാതീ വഞ്ചിയെങ്ങും പ്രചുരതരശ്ശുഭൈ-
 കാസ്സഭാസ്സതി വാസ്തി-
 പ്പോരാ ശ്രീരാമവർമ്മാഭിധയിൽ വിഭിതമാം
 ദിവ്യപഞ്ചാ ഷരത്തെ
 നേരായിക്കേട്ടു ഞെട്ടും മനമൊടു സതതോ-
 ച്ചാപലോച്ചാനത്തി-
 ന്നാരാൽ പാത്രീഭവിപ്പൂ ഹരി! ഹരി! വിവിധ-
 വ്യാധിചംതുർദ്ദശങ്ങൾ.

57

ആയുർവ്വേദാഖ്യകോലും വിഭുപി, കടപുഴ-
 ക്കുന്നതിന്നാഞ്ഞുചുറ്റി-
 പ്പായും പാശ്ചാത്യവൈദ്യപ്പുഴയിലെഴുമൊഴു-
 ക്കത്തിലുദ്യൽപ്രകമ്പം
 കായും ഹൃത്തോടു നിൽക്കുന്നളവതിനെ മനം-
 വച്ചുറപ്പിച്ച മേന്മേൽ-
 ക്കായും പൂവും കലർത്തിക്കുതിവൊടു പരിപാ-
 ലിച്ച മൂലക്കുതിതീശൻ.

58

പെരശശ്ശെക്കു പാരം നിജനഗരപരി-
 ഷ്ശാരയെഴുതേയഭാവം
 പേരത്തക്കോരു ചട്ടം ശരിവരെയുള്ളി-
 ത്തത്ത്വഭാംഗങ്ങളാവാൻ
 ആരംഭിക്കും ജനങ്ങൾക്കുതിനെന്യന്നവടി-
 ക്കുന്ന ഗണ്യാധികാരം
 സ്ത്രീരത്നങ്ങൾക്കുമേകീ നിശിതമതി ജഗ-
 ഭുക്കു വഞ്ചിക്കുതിതീശൻ.

59

താരുണ്യത്തിനുമുമ്പുരാൽതൻ സരസരസനയെ-

സ്നാനമിച്ഛെൻ തളി-

പോരും വാഗ്ദേവതയ്ക്കുള്ളൊരു പുതുമനസ്സും

നാനമീനാട്ടിലെന്നാൽ

കാരുണ്യമായതസ്തുപുരിവിശദയശോ-

രാശി പൃഥ്വിതീതാവിൻ

കാരുണ്യോദ്യമകടാക്ഷാഞ്ചലചലനകലാ-

ചാതുരീസാധുരീതി.

60

വേണാടേ ! നിന്നിലോത്താൽ വെറുമിരുപതിനാൽ-

റാണ്ടുകൊണ്ടെത്രമാത്രം

ചേണാനീടുന്ന വിദ്യാലയപഠനഗതി-

ക്കന്തരം ഫന്ത ! വന്ത,

നീണ്ടൊളജ്ഞാനമാന്ദ്യമുള്ളൊരു മുറവിളി വി-

ദിറ്റിനും വാണിമാതിൻ

വീണാനികപാണമല്ലോ ചെവിയിലമുതു തു-

കുന്ന, തമ്മേ ! ജയിക്കൂ.

62

എന്താവാലേതു ? വിദ്യാഭേദത്തി വിളയാടാത്ത

ഭേദത്തെ മേന്മേൽ-

ചെന്താർമാതെത്ര മാനിക്കിലുമതൊരുമണൽ-

ക്കാട്ടിനെക്കാട്ടിൽമോശം !

എന്തായേ ! വഞ്ചി ! മറുളളവ വരികിൽ വരും

പോകകിൽപ്പോകമീ നിൻ

സന്താനങ്ങളെക്കു സാരസചതമുണയരുളും

സന്താനങ്ങളെപ്പോലോ.

63

ഈനൽക്കൂപാൻറ രക്ഷാചതുരതയിലിളം-
 ദീപമായ് പ്രോല്ലസിക്കും
 സ്വാനന്ദരൂപമൊഴുണീപറനകൃതമഹാ-
 പാശാലേ ! വിശാലേ !
 ഞാനങ്ങേപ്പുത്രനല്ലേ ? ജനനി ! ഭവതിതൻ
 കീർത്തിസമ്പൂർത്തിവാഴ്ത്തി-
 ഗ്ഗാനംചെയ്യട്ടെ മറ്റുള്ളവർ ; തനയർ ഭവൽ-
 ഭക്തിസംരംഭകന്മാർ !

63

ഉന്നാകൈവിട്ടുപായസ്ഥിതിയടയകടും-
 ബത്തിലുളളോരുമാക്കും
 മാനംനല്കുന്ന ഹൈന്ദവഭഗവതിയെപ്പാ-
 സിച്ച മേന്മേൽസൂചിപ്പാൻ
 താനവോടിക്കുമാട്ടത്തള്ളി വിലസിടും
 തുംഗചൈത്ര്യങ്ങളെല്ലാം
 നാനം നീരസ്രജാധ്യഭിരഭമതിസമൃദ്-
 ക്കണകണ്ഠീരവങ്ങൾ.

64

ആലംബം ചെറു കൈവിട്ടധികമവശയാ-
 യാകലപ്പെട്ടു മുറും
 ബാലപ്രായത്തിൽ മാഴ്കുന്നൊരു വരതനവാം
 വാരൊളിക്കൈരളിക്കും
 കാലംതെറ്റാതെ ശാലാസമൃദ്ധമുള്ളി-
 ക്കാത്തുപോരുണൊരിക്കലും-
 പാലൻ പ്രാചീനബഹിസ്സൊടു പടത്തടം
 പ്രാഭവാഭോഗശാലി.

65

സത്തോടത്തെ ശ്ലമിപ്പിപ്പതിനനവരതം
 സജ്ജനാമിജ്ജനേശൻ
 തത്തോകംപോലെ പാലിപ്പളവഴകമല-
 കാരവും പാരമേന്തി
 ഹൃത്തോഷത്തോടു മേളിപ്പതിനിടവരുമി-
 ക്കൈരളിത്തയുലാളിൻ
 ഗുത്തോലുൽകങ്കണാളികലിതകളകളും
 കാട്ടിലും കേട്ടിടുന്നു.

66

വഞ്ചാർപൂവേണിമാർക്കും വലിയ നിലയിലായ്
 വാണിയിൽഭക്തിസമ്പ-
 ത്തഞ്ചാകുംമാറ വിദ്യാനിലയനിരയുടി-
 പ്പിച്ചു തൻ നാട്ടിലെങ്ങും
 പഞ്ചായംതന്നെ നേടാത്തൊരു സൂക്തമൊടൊ-
 ത്തമ്പുമിത്തമ്പുരാൻതൻ
 കൊഞ്ചാടത്തക്ക കീത്തിപ്പൂട വിബുധസരി-
 ദപീചിസഭ'ഗ്രീചിതന്നെ.

67

ക്ഷോണിക്കത്തംസമാമിശ്ശുഭചരിതനിളാ-
 ജാനി ശുശ്രൂഷയിങ്കൽ-
 ഷാണിക്കും ഭക്തിമൂലം കലിതകതുകയായ്
 തന്നിശാന്താനതികൃതിൽ
 പ്രീണിക്കും മാനസത്തോടനുഭവമഭിശോ-
 ഭിപ്പ നിശ്ശേഷഭാഷാ-
 ശ്രേണിക്കും റാണി, രത്നാഭരണഗണരണൽ-
 പാണി, ഗീവാണവാണി,

68

കാണിക്കും ജീവിതായോധനഭവി കദന-
 ത്തിന്റെ കാരണശിക്ഷാസ്താൻ
 വാണിജ്യത്തിൽക്കരുത്തു പലതൊഴിലുകളിൽ-
 കൈല്ലമുൽപന്നമാക്കി
 ക്ഷോണിക്കൽക്കർമ്മമെന്നൊരു വിവധകലാ-
 മന്ദിരം വഞ്ചിഭൂഷാ-
 മാണിക്യം തീർത്തു മാഹാത്മികമതി മഹിത-
 പ്രാതിതൻ സൂതിഗേഹം.

69

പൂവാളംവേണിമാരും പുരുഷരുമൊരുപോൽ-
 പൂണ്ണവൈദിഷ്യമേന്തി-
 ഞ്ഞൊട്ടിപ്പൊഴിഞ്ഞ നേടുന്നതിനു പല കലാ-
 ധാമമക്ഷാമമേവം
 ശ്രീവാത്സ്യം വഞ്ചിനാട്ടിൽ ശ്രീതസുരതരുവാ-
 മീനപൻ തീർക്കയാലി-
 ക്ഷാവാസ്തവ്യക്കിടാനീം വസുനിര നരനെയ് ;
 വിദ്യ ഹൈന്ദവഗവീനം.

70

ഹന്താനന്താഭകോലം പ്രതനവിബുധർതൻ
 ഗ്രന്ഥ സംബന്ധിയാകും
 ചിന്താസന്താനമെല്ലാം ശിവശിവ ! ചിതലും
 പാററയും ഷിററയാക്കി !
 ഏന്താവോ കഷ്ടമെന്നോർത്തവയുടെ നിഖിലോ-
 ലാരമീരാമരാജൻ
 തൻതാളകപ്രാതിഭത്തിൻപ്രചുരതയിലി-
 റിച്ച ധർമ്മാജ്ഞമേലി.

71

മുമ്പെതൊട്ടുള്ള വഞ്ചിക്കിതിയുടെ ചരിതം
 ഗ്രന്ഥമാണ് പൂർണ്ണം
 ചെമ്പേടും കല്ലുമെങ്ങും പിതമൊട്ടതു തുറ-
 നേകി നമ്മൾക്കു മേന്മേൽ
 വൻപേരങ്ങളാ പതിന്നായ് വടിവിലൊരു വക-
 പ്പുതടവിപ്പിച്ചു വാണി-
 ക്കൻപേരും ധന്യനാമിയവനികമുദിനി-
 കാമിനീയാമിനീശൻ.

72

ദേവസ്വങ്ങൾക്കു വായ്പും വിറകറി നറുനെ-
 യെണ്ണതൊട്ടുള്ളതെല്ലാം-
 മാവശ്യംപോലെ തിന്നും ചലചനകനിര-
 യ്ക്കു നമസ്സതമേകി
 ഞ്ഞു വർത്തു സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു ലഘുതരപരി-
 യ്ക്കു രാമുണ്ടു കേവലം-
 ബ്ദവല്ലീപാദപത്തിൻ കഥ പൂളകമുദി-
 പിപ്പു കേരളപ്പോക്കശേഷം.

73

കാലിക്കും താഴെയാക്കിക്കൊടുത്തവകളിൽ-
 ക്കാലുകുത്താതെ പാരം
 മാലിൽപ്പെട്ടവരും പറയർ, പുലയർതൊ-
 ട്ടുള്ള സാധുക്കളേയും
 മാലിന്യംവിട്ടു പെരരപ്രതിനിധിസഭതൻ-
 മാംസളാംഗങ്ങളൊക്കി-
 പ്ലാലിപ്പോരിന്നു പൻതൻ മതി പതിത-
 സമുദ്ധാരണിക്കാരസാർദ്രം.

74

ഇതമദ്യോരോന്നു ഞാനീയവനനവകലാ-

മമ്വിൽകമ്വൃത്ത-

ഗ്രാമംവണ്ണിച്ചു നിന്നാലതിനൊരവധിയി-

ല്ലൊററവാക്കിൽക്കമിക്കും ;

ഇതമന്നൻതൻ ഗുണൈശ്ചലം നിഖിലവസുമതീ-

പാലജാലാവലേപ

സ്തോമപ്രോദ്യൽസരോജാകരനികരവിലി-

കാരനീഥാരപുരം.

75

ഭേദക്രൂടാതെ സർവ്വപ്രജകളെയുമൊരേ-

മട്ടു സൗരാജ്യസമ്പൽ-

സപാദന്യനും ഭൂജിപ്പിച്ചുലിവിൽ വിചസ്മി

നൻമഹീശൻ മനീഷി

മോദാകൈക്കൊണ്ടു രക്ഷാവിധിയിൽ മഹിതമാം

മൈഥിലീനാഥലീലാ-

വൈഭവ്യം കൈവളക്കു വിരതുകൾ ജഗതി-

ലോചനാസേചനക്കൾ.

76

ഭാസീഭാവംവഹിപ്പോരവനകലയൊടും

ഭാനധർമ്മാഗമത്തിൻ

നാസീരത്തിൽഗമിക്കും നരപരിവൃദ്ധർതൻ-

നായകസ്ഥാനമോടും

ജി, സീ. യെസ്സൈതടങ്ങിപ്പലവിരതുകളാ-

ൻപ്രസിക്കുന്നൊരിന്നത്-

ഭ്രസീമന്തൈകഭ്രഷാമണി ഭവനനഭ-

സ്സിനു പുണ്ണുതന്നെ.

77

ശൈലാലിപ്രാതമെന്നും മിഴിയുമകമലർ-

ക്കണ്ണുമൊന്നാംപുമത്ഥം-

പാലാഴിപ്പള്ളിവെള്ളത്തിരകളിൽ വിഹരി-

പ്പോരു തുഭ്രോതകീർത്തി

നീലാംഭോഭാനീലാധവപദകമലാ-

ലംബി ഭൂപാലമാലാ-

ലീലാലങ്കാരമസൂദിള ദൃശ്യമവനീ-

ശാർവ്വരീപാർവ്വണേന്ദു-

78

ആനന്ദപൂണ്ടു പത്മാസഫലചരണ-

ത്താമരത്തുമലർത്തേൻ

പാനഃചൈന്ദ്രാൻ കളിച്ചാത്തിളകിന വരിവ-

ണ്ടിണ്ടു കണ്ടിണ്ടലെന്നേ

താനമ്പിൽച്ചേർത്തു മൃഡാതടിയിലണിയുമി-

ത്തമ്പുരാൻതന്നെ പാരിൽ

ഭീനബ്രാതാത്തിദാവാനലവിഭവനകൃ-

ത്തായ പീയൂഷമേഘം.

79

ഭ്രൂക്ഷാധുതുംനാമിപ്പുരുഷമണി തുണ-

യ്ക്കോക്കെഴും വാസുകണ്ടാൽ

ഹേരംബസപാമി മുഷ്ഠാശനസുഖമുളവാ-

മെന്നു തന്നുള്ളിലാക്കും ;

സൈപരം ഭൂശാബ്ദികന്യാഭഗവതി വിഗളൽ

കമ്പയാം ശമ്പയാവാ-

നാരംഭിക്കും ; വിശങ്കം പുരരിപു കലവി-

ല്ലാക്കുവാൻ ലാക്കുവയ്ക്കും.

80

ശ്രീ പാഴം മാറിത്തോൽ ഭൂതവിനയെ ചവി-
 ട്റ്റാറ ദൈത്യാരിപോലും
 സേവാപുത്തിക്കൂടി ക്ഷമ സപദി പരി-
 ക്ഷണാരിത്തമ്പുരാണേ
 ഭൂവാകെസ്സംഹരിപ്പാൻ കയ്യിന ഭഗവാൻ
 തദ്രുനാചായുനാക്കി-
 പ്പോവാമെന്നാൽ ജഗത്തിന്നവസിതി വിലയ-
 ത്തികലുണ്ടാവല്ല.

81

കാമക്കാക്കാൻ കഴുത്തിൽ കലിത യൂതി കരു-
 കിട്ട കണ്ടേടമെല്ലാം
 കാമംപോൽ കൊണ്ടുവെണം കളിപലതു കളി-
 പ്പിച്ചുമപ്പിന്നഗർച്ചം
 ഹാ! മർദ്ദിക്കും കരങ്ങിൻനിരയപരഗുപ-
 ശ്രേണി, യിഷ്കോണിലക്ഷ്മി-
 ധാമം രണ്ടാംവിദേഹപ്രഭു വിദിതപര-
 ബ്രഹ്മ സബ്രഹ്മചാരി.

82

സ്ഥലാഹങ്കാരമോടും വിമതജനതയെ-
 ത്തൽ ഭുജോദ്യമപ്രതാപ-
 ജപാലാജാലത്തിലാക്കിശ്ശലഭനിലകല-
 ത്തന്ന മറുളളമന്നർ;
 ആലാക്കിൽ ശത്രുനാമശ്രുതിയുമകലുമി-
 പ്പുണ്യാവാൻതൻയശസ്സിൻ
 ലീലാങ്കുരങ്ങരം രാകാശിശിരകുതിര-
 സ്താരപാരഗതങ്ങരം-

83

മറും ഷഡ് പത്ത് ഹാലാഹലജലനിധിയിൽ-
 ഒപ്പട്ട വട്ടംകറങ്ങും
 മറുർച്ചീപാലരേക്കണ്ടലകിലെവിടെയും
 വൻകൊടംകാരവോലേ
 ചെറും കൂസാതെ പരയും കലിയുടെ കലികൊ-
 ണ്ടുള്ള തുള്ളൽത്തിരക്കിൽ-
 ചുറ്റും ധർമ്മാഖ്യകാലം തരുവിനൊരുവനി-
 മൂലകൻ മൂലകനും.

84

നിർമ്മയാടം നിരാലംബനഗ്രവരനിരാ-
 സത്തിനല്ലകതനാകം
 ശർമ്മാസ്ത്രക്ഷാണിമാതിൻ ശമലമുടലൈഴം
 വേനനെട്ടീനനാക്കി
 ശർമ്മം ലോകത്തിനേകുന്നതിനു പരികരം-
 കെട്ടി മൂന്നിട്ടുനില്ക്കും
 ധർമ്മജ്ഞൻ ജാജ്ജ്ജമനന്നൊരു പഴയപുറം-
 പ്രാണനീ മാനനീയൻ.

85

പോരാടിപ്പിൻതിരിഞ്ഞും, നടുവിലിളകിയും,
 തവുകണ്ടാദരിച്ചും,
 വാരാളംമൈത്രിയുണ്ടോവരുവ, തൂലകിതിൻ
 താങ്ങലായാംഗലേയർ
 തീരാൻ ലക്ഷ്യം ചുരുങ്ങുന്നളവു തിരുവിതാ-
 കൂറു മകൂറു കേറി-
 ലാരാളം നല്ലിയല്ലോ തൂണ, തതിൽവളരും
 മൈത്രിയേ മൈത്രിയാവൂ.

86

പേരിന്നായിട്ടു കാട്ടും നടപടി മുഴുവൻ
 സാർവ്വഭൗമക്കുപോലും
 പേരിന്നായ് തീരു, മന്യുൽക്കിതിപതി തുടരും
 ശുദ്ധനിഷ്കാമകർമ്മം
 ഭൂരിഖ്യാതിക്കു വിത്തും വളവുമുദകവും ചേർപ്പു ;
 സൂക്ഷ്മം നിനച്ചാൽ
 പാരിൽ സ്വപ്നദുഃഖാരം ചുക, ഉതിൽ വെറുത്തേ
 വാരണപ്രേരണങ്ങരം.

87

കാമം വേണിക്കു മുല്ലപ്പുതുമലർ ; നയന-
 ത്തിന്നു കർപ്പൂര മാത്ത-
 പ്രേമം ചുണ്ടിന്നിളംപുഞ്ചിരി ; രുചിരഗള-
 ത്തിന്നു മകതാകലാപം ;
 ഓമൽക്കാതിന്നു ശീമക്കുമലമണിയ-
 ക്കമ്മൽ ; മേനിക്കു വെൺപ,-
 ദ്വിമദാശാവധുക്കൾക്കരിയ നൃപയശ-
 സ്സേതിനാവാതെയില്ല !

88

സ്തോകം ശബ്ദാത്മകോശം ; ഖണ്ഡവിരളമല-
 കാര, മത്സ്യന്തതൃപ്തം
 പാകം ; ശുക്രം ഗുണൈഃപരം ; ധ്വനിയുടെ കഥയോ
 ചൊല്ലിടാനില്ല, യെന്നായ്
 നാകസ്രീസഞ്ചയത്തിൻ നടുവിൽ നളിനജ-
 സ്വാമിദാരങ്ങരപോലും
 മുകുതപംപൂണ്ടു മൂലം നൃപനുടെ വിലസൽ-
 കീർത്തി വാഴ്ത്തുന്നതില്ല.

89

സൗഗന്ധ്യംപൂണ്ട സാരസ്വതരസനയിലും

ഗാനതാനപ്രദാന-

പ്രാഗത്ഭ്യം സ്തോകമാമീവിഷയമധികരി-

ച്ചാശപോലാലപിപ്പാൻ

രാഗജ്ഞൻ പാരിലില്ലെന്നറികിലുമിഹ ഞാൻ

പണ്ഡിതന്മാർക്കു കണ്ണോ-

ഭേദഗം നല്കുന്നു നിർല്ലജ്ജന്യയുടെ തുണയാ-

ലാവതും വാവടുകൻ.

90

വന്മേധാശാലിയാമീവരവിഭവനജാ-

താരി ഭൂപാരിജാതം

ചെമ്മേ പാലിച്ചു മേന്മേലുദയസമുദയം

തഞ്ചിടും വഞ്ചിനാടേ !

സമ്മേളിക്കാതെയെന്തുണ്ടൊരു ശുഭമവിടെ-

യ്ക്കിന്നു സൂക്ഷ്മനിനച്ചാ-

ലമ്മേ ! ഭാവൽക്കഭാഗ്യോൽക്കരഹിതകരനി-

ത്തമ്പുരാനംബുരാരി !

91

ഇന്നാനാസൽഗുണജരംകിനിയനിലയമാം

കുളിനീജംഭുദേഭി-

ക്കിന്നാണായസ്സിലർദ്ധം തികയുവതു വയ-

സ്സമ്പതുംപത്തുമായി ;

മന്നാകെഷ്ഷഷ്ടിപൂർത്തിപ്രഥിതമഹമകാ-

കൊണ്ടു കൊണ്ടാടിടുന്നോ-

രിന്നാളിൻമേന്മയാത്താലിതുവരെയുമഹ-

സ്സല്ലജം ക്ഷുല്ലജനം.

92

പാടട്ടേ പഞ്ചമത്തിൽപ്പരളതമിളമേൽ ;

പാരിജാതപ്രസൂനം

പോടട്ടേ പൊൽക്കരംകൊണ്ടമരരഖിലം

പോഷിതാശേഷതോഷം ;

കൂടട്ടേ കൂത്തിനായിക്കുതുകമൊടു കരംഗാക്ഷി-

മാർ ; ഹന്ത ! നാമം

നേടട്ടേ നേൻ നേച്ചയ്യുഗതികൾ നെടുനാൾ-

ക്കിപ്പറം സൽഫലത്തേ.

93

ആശാവക്ത്രം തെളിഞ്ഞും, കിളികൾ കളകളം

തേടിയും, മന്ദവാതം

വീശാനായിത്തുടന്നും, നഗരനിരയല-

ങ്കാരമോരോന്നണിഞ്ഞും,

ആശാലാഭാണവത്തിൽ ജനമിളകിമറി-

ഞ്ഞാത്തുമേളിച്ചുചിക്ഷാ-

ധീശാഗ്രന്ഥലസിപ്പു വൃതസകലജഗ-

ത്തഷ്ടിയാം ഷഷ്ടിപൂർത്തി.

94

ലോകത്തിന്നാകമാനം ഹൃദയപദവിയിൽ

സാന്ദ്രപീയൂഷപൂരം

സേകംചെയ്തും, കളിക്കെപ്പൊതുവിൽ മിഴിയി-

ണയ്ക്കുജനചുരത്തണച്ചും

അകമാനമബാഷ്പപ്പഴയിലുടലുടൻ

മുക്കിയും, സൗഖ്യസമ്പത്-

സാകല്യം കൈവളപ്പോരനഖദിനഖദാ-

സൽപ്രഭോ ! സുപ്രഭാതം !

95

കാമം നീന്ദാരതോയപ്രമദനയനനീർ

വെണ്മണൽപ്പഞ്ചിരിച്ചാ,-

തേന്മാമൽസ്രുകേതാരണാലക്രൂതി, ബഹുമിളൽ-

പെശരരോമാഞ്ചമേവം

ശ്രീമത്താം വേഷമേന്തും തെരുവുകൾ വഴിയായ്

ഘോഷയാത്രയ്ക്കു വഞ്ചി-

ക്ഷാമംനലും പുറപ്പെട്ടരുളി ; മിഴിയിണേ !

ഭാവുകം താവകീനം.

96

മുന്നിൽക്കാണുന്നു മൂലക്ഷിതിപതിയെ, യിതാ-

ണിജനങ്ങൾക്കു വായ്ക്കും

കന്നിസ്തോഭോഗ്യമൂലം, കനിവുമഴപൊഴി-

ക്കുന്ന കല്യാണമേഘം ;

മന്നിൻ മാണിക്യമാലും, മധുമനകഥാ-

മഞ്ജരീപഞ്ചരീകം ;

പൊന്നിൻ പൂമേനി; വഞ്ചിക്ഷിതിയുടെ സൂത്ര-

പ്ലാൽക്കൽപ്പുണ്ണപന്ദൻ.

97

കണ്ടാനന്ദിക്ക കണ്ണേ ! കഥകളധികമാന്ത്-

ക്കേട്ടു മോടിക്ക കാതേ !

കൊണ്ടാടിക്കൊള്ളു നാവേ ! കളിരേഴുമമൃത-

ച്ചാറിൽ മഞ്ജിക്ക ഹൃത്തേ !

ഉണ്ടായ് ശ്രീരാമപന്ദൻ തിരുവടിയൊരുകാ-

ലത്തു ; പിന്നെലുരിശി-

കണ്ഡാലങ്കാരമാതി. നൃപനമുദിതനായ് ;

ധന്യരാധന്യരാഭോ ?

98

പ്രാന്താഗ്രം രാജധാനിക്കടുത്തുവിലയിൽനി-
 നല്ലുനിക്കും വിധത്തിൽ
 താൻതാനിനാടുപാലിച്ചുലകിനനദിനം
 ചാരിതാത്വം വളർത്തി
 സ്വാന്താനനും ജനങ്ങൾക്കരുളിവിലസുമി-
 സ്വാമിയെപ്രേമപൂർവ്വം
 നാനായുസ്സാക്കിടട്ടേ നളിനജനഗജാ-
 നാഥനാരായണന്മാർ !

99

താനാർക്കുന്നതെല്ലാം കരബദരസമം
 തീൻ സന്താനസമ്പ-
 ത്തനാപേതം തഴച്ചീയുലകിനൊരു വിള-
 ക്കുന്നമട്ടെന്തെന്നും
 നാനാസൗഖ്യഭാഗ്യസൗഖ്യക്കടലിൽ നവയശ-
 സ്സോടു മുഖോഡുജാത-
 ക്ഷാണാഥസ്വാമി നീന്തുനന്തിനു കനിയുമാ-
 റാക നാളികനാഭൻ !

100

ചേലിൽപ്പുത്രക്കുതുല്യം സ്വപുരജനപദാ-
 ഗാരമാം ചേരെയെല്ലാം
 പാലിക്കും മൂലവഞ്ചിക്കിതിസുതപരീ-
 ചാകമാകല്പകാലം
 താലിത്തകുപ്പതക്കുപ്പടി ധരണിമഹേ-
 ഉയ്ക്ക മേളിയ്ക്കുവാൻ നിൻ-
 കാലിക്കാണോക്കു തായേ ! തുണ ; കനിക മണി-
 സാനധാനഷ്ട ജായേ !

101

ടിപ്പുനി

(ഉള്ളർ ഹസ്. കണ്ണിയർ ഹഴീയിയത്)

1. മൂലംനാറു=മൂലനക്ഷത്രം. മുററു=അത്യധികം. ആളം=ആളുന്ന, അനുഭവിക്കുന്ന. മുഴുസൂത്രതഫലം= പൂർണ്ണമായ പുണ്യത്തിന്റെ ഫലം. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ തിരുവവതാരാ നിമിത്തമാണല്ലോ മൂലത്തിന് ലോകത്തിൽ ഇത്രമാത്രം പ്രശസ്തി വന്നിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ തിരുമേനി മൂലനക്ഷത്രത്തിന്റെ പുണ്യപരിപാകമാണെന്നു കവിയുടെ ഉല്ലേഖം. മുഖ്യവഞ്ചിക്കിതിശ്രീമൂലം=മുഖ്യമായ വഞ്ചിക്കിതിയുടെ ശ്രീക്ക് മൂലം=ശ്രേഷ്ഠമായ തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിനു കാരണം. തിരുവിതാംകൂറിന് വഞ്ചി, വേണാട്, ഇതരങ്ങളുപേക്ഷകളാ പണ്ടെയുള്ളതാണ്. വഞ്ചി ചേരരാജാക്കന്മാരുടെ പഴയ രാജധാനിയായിരുന്നു. ഇതിനെയാണ് തിരുവഞ്ചിക്കുളം (തിരുഅഞ്ചൈക്കുളം) എന്നും പറയുന്നത്. ഇതു കൊടുങ്ങല്ലൂരിനു സമീപമാണ്. ക്ഷിതി=ഭൂമി. മുർലാഭിഷിക്തന്മാർ=മുർലാവികൾ കിരീടധാരണസമയത്തിൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടവർ, രാജാക്കന്മാർ. വ്രജം=കൂട്ടം. മുകടം=മകടം, കിരീടം. മിളത്തു്=മേളിക്കുന്നത്, ചേരുന്നത്. മുശം=മനോഹരം. മുക്താ=മുത്തു്. കലാപം=ആഭരണം. രാജാക്കന്മാരുടെ കിരീടത്തിൽ ചേരുന്ന മുത്തുമാല. രാജശ്രേഷ്ഠന്മാരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ എന്നു താല്പര്യം. അംഭോരാശി=സമുദ്രം. പാലംഭോരാശി=പാൽക്കടൽ. അതിന്റെ കമ്പ്=ലക്ഷ്മീദേവി. സമുദ്രമന്ദനത്തിൽ അവതരിക്കുകയാൽ ലക്ഷ്മിക്കു ക്ഷീരസാഗര

കന്യക എന്നു പേർ സിദ്ധിച്ചു. ലക്ഷ്മീദേവിയുടെ ഭർത്താവു ശ്രീ പത്മനാഭസുപാമി. അവിടുത്തെ ഭജനവിഷയത്തിൽ (പരാധീനം) ഭാഗ്യത്തെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ശ്രീ പത്മനാഭദേവനെത്താല്പര്യം. അസ്മനകീർത്തി=(കുറവില്ലാത്ത) പരിപൂർണ്ണമായ യശസ്സ്. ആലംബം=ആശ്രയസ്ഥാനം. രാമവർമ്മാഭിധം="രാമവർമ്മാ" എന്ന (അഭിധ) നാമധേയത്തോടുകൂടിയതു്. അവനകലാലാലസം = രാജ്യരക്ഷാകലയിൽ സദാ വ്യാപ്തമായിട്ടുള്ളതു്, ആകലയിൽ സന്തോഷിക്കുന്നതു്. ഈ വിശേഷണങ്ങളെല്ലാം മുർലാഭി - കലാലം എന്ന വിശേഷ്യത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. ലാലസിപ്പു=അധികമായി ശോഭിക്കുന്നു. ഈപദം സംസ്കൃതത്തിലെ യദു' ലുഗന്തത്തെ ഭാഷയിൽ പകർത്തുമ്പോൾ വരുന്നതാണ്. ഇതു സംസ്കൃതത്തിൽതന്നെ വൈദികമെന്നെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്ന പണ്ഡിതന്മാർ ഉണ്ടു്. അവരോടു കൈരളിക്കു പല കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടും ബ്രഹ്മസൂത്രനിവകാശമുണ്ടെന്നാണ് സമാധാനം പറയാനുള്ളതു്. ലാലസിക്കുന്നു, രാരാജിക്കുന്നു, ഈ രണ്ടു പദങ്ങളെല്ലാതെ ഭാഷയിൽ ഈ മാതിരിയിൽ പ്രയോഗിച്ച് ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല.

2. ആനന്ദത്തമരന്ദപ്പഴ-ആനന്ദമാകുന്ന (തു) പരിശുദ്ധമായ തേൻപുഴ. അകം അഴിഞ്ഞു്=ഉൾക്കെട്ടിവിട്ടു്, നിരങ്കുശമായി സ്വയമേവ എന്നു താല്പര്യം. സ്വാനന്ദരം=തിരുവനന്തപുരം. സ്വാനന്ദരസ്ഥം = സ്വാനന്ദരത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്. സത്തു്=നല്ലതു്. ക്ഷ്യാശതമഖമണി=ക്ഷ്യാശതമഖന്മാർക്കു് (ഭൂമിയും ദേവന്ദ്രന്മാരായവർക്കു്, രാജാക്കന്മാർക്കു്) മണി, രത്നം. രാജരത്നമെന്നു താല്പര്യം.

ഷഷ്ഠിപൂർത്തി=അരൂപതാമത്തെ വയസ്സിന്റെ പൂർത്തി. ഷഷ്ഠി എന്നാൽ അരൂപത്വം. ഷഷ്ഠി ഞ്ഞാമത്തെ തിഥി. ഗാനംചെയ്യുകവീരൻ = തിരുമനസ്സിലെ ഷഷ്ഠിപൂർത്തിപരമായി പല കവികളും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാന്റെ പ്രസാദമാലയും, കൊട്ടങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാന്റെ വഞ്ചീശവംശവും, എം. രാജരാജവർമ്മ തമ്പുരാന്റെ ശ്രീമൂലവിജയവും, പന്തളത്തു കേരളവർമ്മതമ്പുരാന്റെ ശ്രീമൂലപ്രകാശികയും, പി. കെ. നാരായണപിള്ളയുടെ ശ്രീമൂലമകതാവലിയും വിശിഷ്ട സ്മരണീയങ്ങളാണ്. കളകളം=ജനസമൂഹത്തിൽ നിന്നുപറപ്പെടുന്ന അവ്യക്തശബ്ദം. അജ്ഞൻ=അറിവില്ലാത്തവൻ. അവനിട്ടൽഭക്തി=അവനിട്ടത്തു്=അവനിയെ ഭരിക്കുന്നവൻ രാജാവു്. പ്രബലമായ രാജഭക്തിയുടെ പ്രേരണയില്ലെങ്കിൽ കവി നിശ്ശങ്കമായി ഈ സാഹസത്തിനു തുനിയുകയില്ലായിരുന്നു എന്നു താല്പര്യം.

3. പാലാഴിപ്പെരുലാൾ=ലക്ഷ്മീദേവി. (പടന്നടനം) സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടിയ നടനത്തിനുള്ള പൂപ്പന്തൽ. തിരുവിതാംകൂറിൽ ലക്ഷ്മീദേവതി വിശേഷമായി വിഹരിക്കുന്നു; അതായതു തിരുവിതാംകൂർ സവിശേഷം ഐശ്വര്യവത്തെന്നു സാരം. ത്രിലോകി=സ്വർഗ്ഗം, ഭൂമി, പാതാളം, ഈ മൂന്നു ലോകങ്ങൾ. ഭാലം, ചാലം, നെറ്റി. ഭാലാലങ്കാരം=തിലകം. മൂന്നു ലോകങ്ങളിലുംവെച്ചു ശ്രേഷ്ഠമായ ഭാഗം. ഭവീകസമുദയം=മംഗലങ്ങളുടെ കൂട്ടം. അവയ്ക്കു് ഉദാരകേടാരം=ഉൽകൃഷ്ടമായ വിളഭൂമി. ഈ ദേശവാസികൾക്കു സകലമംഗലങ്ങളും സിദ്ധിക്കുന്നു എന്നു താല്പര്യം.

ചേലു് = ഭംഗി. ദാക്ഷിണാത്യക്ഷിതി = ദക്ഷിണചേലം. ഡ
ക്കാൺ. വേലാതീതപ്രഭാവം = കരകവിഞ്ഞുള്ള സമ്പത്തി
ന്റെ ആധിക്യം കൊണ്ടുള്ള മഹത്വം. വിരുതിൽ = വിജ
യത്തോടുകൂടി. വിശൈകവശ്യം = ലോകം മുഴുവൻ വശീ
കരിക്കുന്ന വസ്തു, അതിമനോഹരം.

4. വാണീകാന്തൻ = സരസ്വതിയുടെ ഭർത്താവു്,
ബ്രഹ്മാവു്. യജിക്കുക = യാഗം ചെയ്യുക. ബ്രഹ്മാവിന്റെ
യാഗം വർദ്ധിപ്പിച്ചു വെച്ചു നടന്നതായി സ്ഥലപുരാണം.
ദനജരിപു = ദാനവാരി, മഹാവിഷ്ണു. സുഖസപാപം = ഗാഢ
നിദ്ര. ശ്രീപത്മനാഭൻ തിരുവനന്തപുരത്തു പള്ളികൊള്ളു
ന്നു. ഗിരീശൻ = ശ്രീപരമേശ്വരൻ, ഇവിടെ അർത്ഥാൽ
അവിടുത്തെ ഒരുവതാരമെന്നു ഹിന്ദുക്കൾ വിശ്വസിക്കുന്ന
ആദിശങ്കരാചാര്യസപാമി. ക്ഷോണീരക്ഷയ്ക്കിണങ്ങുംവിധം
= ഭൂമിയുടെ രക്ഷയ്ക്കു് ഉതകുന്ന വിധത്തിൽ. ബെരുളാഭി
മതങ്ങളുടെ അപൂർണ്ണതയെ വെളിവാക്കി അദ്വൈതമത
ത്തിന്റെ പാരമ്യത്തെ സ്ഥാപിച്ച ആചാര്യസപാമി അവ
തരിച്ചതു കാലടിയിലാണെന്നു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.
ഇന്ദ്രൻ തപസ്സു ചെയ്തതു ശുചീന്ദ്രത്തിലാണു്. ദേവേന്ദ്ര
ന്റെ വൃത്രഹന്ത്യാപാപത്തിന്നു ശാന്തി അവിടെവെച്ചുണ്ടായ
തായി സ്ഥലപുരാണം ഘോഷിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയാണു് =
ഇതാണു്. ഇതാണു് = ഘനമായി, പഴക്കത്തിൽ, അധികമാ
യി. വസുമതി = ഭൂമി, രാജ്യം. മഹിത = പ്രസിദ്ധ. ചിത്രവ
ത്തം = അതുതന്നെയായ ചരിത്രം. നാണീയസ്സു് = ഒട്ടും ചെറുത
ല്ലാത്തതു്, വലതു്. പ്രശസ്തിലാപജം = കീർത്തിക്കൊടിമരം.
ഉലകപതിന്നാലു് = ഭൂലോകം, ഭുവർല്ലോകം, സ്വർല്ലോകം,

മഹർലോകം, ജനലോകം, തപാലോകം, സത്യലോകം
ഈ ഏഴ് മേൽലോകങ്ങളും, അതലം, വിതലം, സുതലം,
തലാതലം, മഹാതലം, രസാതലം, പാതാളം ഈ ഏഴ്
കീഴ്ലോകങ്ങളും. ത്രിമുന്തികളുമായുള്ള സംബന്ധംകൊ
ണ്ടു മറ്റും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ യശസ്സ് അന്യോദേശമാ
ണെന്നു ധാരം.

5. പാദവാദകാഞ്ചി=സമുദ്രം മേഖലയായുള്ളതു്
ഭൂമി. ഭൂതടത്തിന്നു കിരീടരത്നം=ഉത്തമഭൂമി. ഈശർ=നാ
ഥർ. സാക്ഷാൽ=സുപ്രസിദ്ധമായ എന്നു താല്പര്യം. തൃ
പാപ്തരത്നപയം=തൃപാപ്തർ രാജവംശം. തിരുവിതാംകൂർ
മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ വംശത്തിന്റെ പേർ. ആ വംശമാ
കുന്ന സമുദ്രത്തിൽ ജനിച്ച രാജവന്ദനാർ. നൽപാൽ ക
മ്പിട്ട=ഏറ്റവും ധവളമായ. കീർത്തിക്കുതിർ=യശസ്സാകുന്ന
രശ്മി. നവനവം=പുത്തൻപുത്തൻ. നൽപാദം=അവരുടെ
കാലെന്നും, (ചന്ദ്രപക്ഷത്തിൽ) കിരണമെന്നും. താങ്ങു്=
ആശ്രയം. തണൽ=നീഴൽ. ഉലകിസ് അവർ തന്നെയാ
ണു് താങ്ങും തണലുമെന്നുള്ള നിലയിൽ ശോഭിക്കുന്നു.

6. കാമൽ=മനോഹരമായ, തന്റെ കാന്തിയെ അ
ധികരിച്ച ധവളധവളം=ധവളങ്ങളിൽ വച്ചു ധവളം, ഏ
റ്റവും ധവളം. ശക്തലോകം=ദേവലോകം, മുകളിലേക്കു്
എന്നു താല്പര്യം. ചന്ദ്രമണ്ഡലത്തെ അതിക്രമിച്ചു വേണമ
ല്ലൊ ദേവലോകത്തിൽ പോകുന്നതിന്നു്. വംശമൂലം=വംശ
ത്തിന്റെ ഉല്പത്തികാരണം. ഈ മഹാരാജാക്കന്മാർ ചന്ദ്രവം
ശജന്മാരാണെന്നു പ്രസിദ്ധി. അന്നോടന്നു് =പ്രതിദിനം.
അംബരാന്തസ്തമിതിൻ = ആകാശത്തിന്റെ അന്തർഭാഗം

ത്തിൽ നിന്നും ഉദിച്ചവൻ. അവലോകിക്കുക=കാണുക. ചന്ദ്രൻ വൈരത്യാം കൂടാതെ എന്നും ഈ കാഴ്ച കാണുന്നതിനുള്ള സമാധാനം ഒടുവിൽ പറയുന്നു. ദ്വേപാലതത്വം=അഹങ്കാരാതിശയം. കന്നോളം=വളരെ അധികം അങ്ങനെയുള്ള മഹാഗവീഷ്മന്മാർക്കും തന്റെ വശജാതന്മാർ ചെയ്യുന്ന പരാഭവം സമ്പ്രീതിയോടുകൂടിയതാണെന്നു സമാധാനം. “പുത്രാദിശ്ലോൽപരാഭവം” എന്നുള്ള വചനം നോക്കുക.

7. പാരാകൈ=ലോകമാകപ്പാടെ. ഭാരതയുദ്ധം പതിനെട്ടു ദിവസത്തേയ്ക്കായിരുന്നു. പോപരയുഗത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ നടന്ന ഈ യുദ്ധത്തിൽ അന്നു കേരളം രക്ഷിച്ചിരുന്ന ഉദയൻ (ഉതിയൻ) എന്ന ചേരരാജാവ് പാണ്ഡവപക്ഷത്തെ സഹായിക്കുന്നതിനായി സൈന്യസമേതം കരുക്കുളത്തിലേയ്ക്കു പോയി എന്നും അന്നദാനത്തിന് അതിനു മുൻപു തന്നെ കേരവിപ്പെട്ടിരുന്ന ആ മഹാനഭാവനെ ഇരുപക്ഷത്തിലുമുള്ള ഭടന്മാർക്കും ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നതിലേക്കായി ധർമ്മപുത്രൻ നിയോഗിച്ചു എന്നും ആ നിയോഗത്തെ അദ്ദേഹം യഥാവിധി അനുഷ്ഠിച്ചു എന്നും ഐതിഹ്യം. ഈ ഐതിഹ്യത്തെ മുരളിയൂർ മുടിനാഗരാജൻ എന്ന ഭാവിഡകവി പുറനാത്തുറ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിച്ചു കാണുന്നു. ഇളങ്കോവടികളുടെ ചിലപ്പതികാരത്തിലും ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാംകൊണ്ടും ഈ ഐതിഹ്യം വിശ്വസനീയമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല “ധർമ്മാസ്തൽ കലദൈവതം” എന്നുള്ള മുദ്രാവാക്യം തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർക്കു ഭാരതയുദ്ധകാലം മുതൽക്കു തന്നെയുള്ളതെന്നു

കാണിക്കുന്നതിനാണ് ഇതു ഇവിടെ എടുത്തു ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്. ആയോധനം=യുദ്ധം. പാരാതെ=ഒട്ടും താമസിക്കാതെ. നിദാനം=എന്നും, ആ പതിനെട്ടു ദിവസവും. ധർമ്മജാതാവലംബം=ധർമ്മസമൂഹത്തിന് ആശ്രയമെന്നും, ധർമ്മപുത്രർ ആശ്രയമെന്നും. പെരുഞ്ചോറ്റുടയൻ എന്നാൽ ധാരാളം ചോറുകൊടുക്കുന്ന ഉടയൻ എന്നർത്ഥം. ഈ ബിരുദം അദ്ദേഹത്തിന് അന്നദാനം നിമിത്തം സിദ്ധിച്ചതായാണ് മുടിനാഗരാജനും മറ്റും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. തിരുവിതാംകൂർ ചേരരാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ശം ആകയാൽ ഉടയൻ വഞ്ചീന്ദ്രനായി.

8. അക്കാലം= മഹാഭാരതകാലം. ഇതിന് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ പോലും മുപ്പത്തഞ്ചു ശത വർഷത്തിന്റെ പഴക്കമുണ്ട്. അശേഷക്ഷിതിധവർ=എല്ലാ (ഭൂമിയുടെ ഭർത്താക്കന്മാർ) രാജാക്കന്മാരും. ആടർശം=മാതൃക. സരണി=മാതൃം. സാധുക്കൾ=സജ്ജനങ്ങൾ. മാതൃകാരാജാക്കന്മാരെന്ന് മറ്റു രാജാക്കന്മാരെല്ലാവരും ആദരിക്കത്തക്ക നിലയിൽ സത്തുക്കളെ സംരക്ഷിക്കുന്നവർ എന്നു താല്പര്യം. ചിത്ത്=ബോധം. ചിൽ കാതൽ= ബോധമാത്രമായ വസ്തു, ഈശ്വരൻ, ശ്രീപത്മനാഭൻ. തൽകാരണ്യം= അവിടുത്തെ കൃപ. ധര=ഭൂമി. ധന്യാഗ്രഗണ്യർ= ഭാഗ്യവാന്മാരിൽ വച്ചു ശ്രേഷ്ഠന്മാർ. ഇതരരാജാക്കന്മാർ= മാതൃകയായി സ്വീകരിക്കുന്നതോടുകൂടി ഈശ്വരകാരണ്യവുമുണ്ടായാൽ അതിലധികമായി എന്തു ഭാഗ്യമാണ് വരാനുള്ളതു് എന്നു വിവക്ഷ.

9. ധർമ്മത്തെക്കുറിച്ചുവരാക്കി. ഈ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ മുദ്രാവാക്യം നോക്കുക. യാതൊന്നിനാൽ ലോകം

ധരിക്കപ്പെടുന്നുവോ അതു ധർമ്മം. ഈ നിലയിൽ കർത്തവ്യകർമ്മമെന്നാണ് ആ പദത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം ദാനം ഒരു പ്രധാനധർമ്മം (ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ സഭാചാരദീപിക നോക്കുക) ആകയാൽ കാലാന്തരത്തിൽ അതിനു അന്നവസ്രാദിദാനമെന്നോ വ്യാവഹാരികമായ ഒരുർത്ഥം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. തനതുജനത=സപ്രജകൾ. ശാശ്വതം=എന്നെന്നേക്കുമുള്ളത്. ഏറുക=വർദ്ധിപ്പിക്കുക. കലുഷം=പാപം. നർമ്മം=കളി. കളിയിൽകൂടി നന്മതന്നെ ചെയ്യുന്നവരാണെന്നു താല്പര്യം. മർമ്മജ്ഞന്മാർ=(മർമ്മം) സത്തരിയുന്നവർ.

10. വധൂടി-യുവതി. നിസ്തുല്യം=അന്യാദൃശം. മംഗല്യലക്ഷിക്ക മോക്ഷം. ഭർത്താവെന്നു താല്പര്യം. കംസഭിത്ത്=കംസനെ നശിപ്പിച്ചവൻ, മഹാവിഷ്ണു. ദേവൻ=ദിവ്യൻ, രാജാവ്. ഋഷം=നക്ഷത്രം. ഉജ്ജ്വലത്തു=മിന്നിത്തിളങ്ങുന്നത്, മനോഹരം. ഈ വംശത്തിലെ (സ്ഥൂലം) വലുതായ മുത്തിന്റെ സ്ഥാനം. വംശത്തിന്, മുളയെന്നും കലമെന്നും രണ്ടർത്ഥം. മുളയിൽനിന്നു മുത്തുണ്ടാകുന്നതായി കവിസങ്കേതം. അധിരോഹിക്കുക=കയറുക. കൈവല്യം, കല്യാണരാഗം, ദേവൻ, ഇവ മുലർക്കുജക്ഷ്ണാരമണന്റെ വിശേഷണങ്ങൾ.

11. ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് 1033 കന്നി 11-ാംനു- തിരുവതാരം ചെയ്തു. തിരുമനസ്സിലെ മാതാവു് പൊന്നമ്മത്തമ്പുരാൻ എന്നു കൂടി പേരുള്ള റാണി ലക്ഷ്മിദേവി തിരുമേനിയും പിതാവു് ചങ്ങനാശ്ശേരി കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച രാജരാജവർമ്മ കൊച്ചു

കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടുമായിരുന്നു. തിരുവ
 വതാരം ചെയ്ത പതിനൊന്നാമത്തെ ദിവസം ഇരുപത്തെ
 ഛാമത്തെ തിരുവയസ്സിൽ ലക്ഷ്മീരാജ്ഞി നാടനീക്കി. ഒരു
 കൊല്ലംകഴിഞ്ഞപ്പോൾ പിതാവും യശസ്സരീരനായി. അന്നു
 നാടവാണിരുന്ന ഉത്രം തിരുനാൾ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാ
 രാജാവ് ലക്ഷ്മീരാജ്ഞിയുടെ മാതുലനായിരുന്നു. 1022-ൽ
 രാജ്യഭാരമാരംഭിച്ച ആ തിരുമേനി 1036-ൽ പരഗതിയെ
 പ്രാപിച്ചു. മൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാജാവു തിരുമനസ്സി
 ലേക്കു കൂടെപ്പിറന്നതിൽ ഒരു ജ്യേഷ്ഠൻ മാത്രമേ ഉണ്ടായി
 രുന്നുള്ളൂ. അവിടന്നാണ് അത്തം തിരുനാൾ. ആ തിരു
 മേനി ഇരുപത്തിരണ്ടാമത്തെ തിരുവയസ്സിൽ 1052-ൽ
 നാടനീക്കി മഹിതമായ ബുദ്ധിയോടുകൂടിയവനും ശോ
 ഭിക്കുന്നവനും. ക്ഷാതാരാനാഥൻ = ഭൂമിക്കു ചന്ദ്രനെപ്പോ
 ലെയുള്ളവൻ, രാജാവ്. വിലംഘിക്കുക = കഴിച്ചുകൂടുക.
 വിമലഗുണജരുകൻ (ആരാമം) ഉദ്യാനമായുള്ളവൻ.

12. കട്ടക്കിടാവ് = അപ്പോൾ പിറന്ന ശിശു. തള്ളി
 = വിട്ടു വെച്ചു. അമരപുരി = അമരാവതി. ഇന്നും ദേവലോ
 കത്തിന് ഒരേറ്റുര ദീപമായി ലക്ഷ്മീരാജ്ഞി പരില
 സിക്കുന്നു എന്നു താല്പര്യം. ആത്മജൻ = കഥാനായകനായ
 മഹാരാജാവ്. പൃഥുലം = വലുത്. നൃണം = നിശ്ചയം. നിദാ
 നം = ആദികാരണം. സാഫല്യപൂർണ്ണം = സഫലമായുള്ളത്.

13. വഞ്ചിക്ക് ആഭരണമായുള്ള മാണിക്യരത്നം.
 മാതുഭാഷ = മലയാളം. അപ്പറം = അതിൽപിന്നീട് കെല്പറ
 യ്ക്കു = ശക്തി ഉറച്ചപ്പോൾ. ഫെറണി = ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷ. അ
 പരകളാംവാണികൾ = തമിഴ്, ഹിന്ദുസ്ഥാനി മുതലായ ഭാഷ
 കൾ. വിശേഷിച്ചു = സാമാന്യത്തിലധികമായി.

14. (പേലാതീത) കരകവിഞ്ഞുള്ളതും (ഉരു) വലുതും ആയ വിദ്യാസമുദ്രം. വിഹരിക്കുക=ക്രീഡിക്കുക. ഇതല്ലാതെ ആ ബാലന വേറെ വിഹാരമില്ലെന്നു ധ്വനി. (അന്ന)ഭൂമിക്കു് അധിപൻ=രാജാവു്. ആഭോഗം=വിസ്താരം. ലീലാലോലം=കളികളിൽ ആഗ്രഹത്തോടുകൂടിയതു്. ആലാപം=വർത്തമാനം. അഖിലഗുരുജനങ്ങൾ=ആശാൻ നാരായണപ്പിഷാരോടിയും വാല്യാനാരായണ അണ്ണാജിരാജൻ ബീരേയും രഘുനാഥാരാജൻ ബീരേയും.

15. ഇണഭാഷ=ഇംഗ്ലീഷഭാഷ. മഹിള=സ്ത്രീ. ഗളപ്തകം=സങ്കോചമില്ലാത്ത, സ്വൈരമായുള്ള. അങ്കപാളി=ആലിംഗനം. ഏകാന്തം=തനിച്ചുള്ളതു്. അതായതു് ഹൈന്ദവത്തിന്റെ ഭർത്താവാകത്തക്കവണ്ണം അത്രമാത്രം ആ ഭാഷയിൽ പാണ്ഡിത്യമുള്ള എന്നു താല്പര്യം. സഖിപനിധി ലസന്മേഖല=സമുദ്രമാകുന്ന ശോഭയോടുകൂടിയ മേഖലയോടുകൂടിയതു്, ഭൂമി. ലേഖനാഥൻ=ദേവേന്ദ്രൻ. ഭൂമിക്കു ദേവേന്ദ്രൻ, രാജാവു്. ആകാരം=രൂപം. അമലം=പരിശുദ്ധം, അംഗലക്ഷണാകാശീശാഗ്രന്മാർ = ഇംഗ്ലീഷരാജശ്രേഷ്ഠന്മാർ. അവരാകുന്ന മുത്തുമാലയ്ക്കു നടുവിലെഴുന്നായകക്കല്ല് =അവരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ. കണ്ടാൽ ഒരു ഹിന്ദുവാണെന്നിലും സംസാരിക്കുന്നതുകേട്ടാൽ ഇംഗ്ലീഷകാരുടെ രാജാവെന്നല്ലാതെ തോന്നുകയില്ല. അതായതു് അത്രമാത്രം സ്വാധീനതയോടുകൂടി ആ ഭാഷ സംസാരിക്കുമെന്നു താല്പര്യം. ഇതിനെപ്പറ്റി സർ ജോൺറീസ് മുതലായ പല പാശ്ചാത്യന്മാരും തീരുമേനിയെ പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

16. ക്ഷിതിക്ഷിത്തം=ഭൂമിയെഭരിക്കുന്നവൻ, രാജാവു്. തുലിക=ഇവിടെ ലക്ഷണാർത്ഥത്തിൽ ചേന. ഇംഗ്ലീഷഭാ

ഷ ഇതുപോലെ പഠിക്കാൻ ആരെക്കൊണ്ടും കഴിയുന്നതല്ലെന്നു താല്പര്യം.

17. കംഭോതഭവൻ = അഗസ്ത്യമഹർഷി. വിദ്യാസമുദ്രത്തെ പാനം ചെയ്തവൻ, വിദ്യാപാരംഗതൻ എന്നർത്ഥം. സഹജഭൂവായ ഹസ്താവലംബം = സഹജനിൽനിന്നു ലഭിച്ച കരാലംബം. ഹസ്തനക്ഷത്രജാതനായ ജ്യേഷ്ഠന്റെ അവലംബമെന്നുകൂടി ധ്വനി. കദനം = ഭദ്രം. അതനം = വലുത്. സർവ്വം സഹ = ഭൂമി. സഹചരി = ഭാര്യ. സർവ്വം സഹ ഭാര്യയാകാനിരിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് താനും സർവ്വം സഹനാകേണ്ടതു് ആവശ്യകമാണെന്നു കവികല്പന.

18. ഏഴുമീരേഴുമേഴും = ഇരുപത്തെട്ടു. വിഭു = പ്രഭു. രാജാവു് വിശാഖംതിരുനാൾ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് 1060 കക്കടകം ഒടുവിൽ നാട്ടുനീക്കി. ഭുവനപിതാവു് = ഈശ്വരൻ. മൂലകൻ = മൂലനക്ഷത്രത്തിൽ ജനിച്ചവൻ.

19. താരേശ്വരനിവാസു് = ചന്ദ്രന്റെ (പുഷ്പാലൈയുള്ള) മുഴുവായ നിവാസു്. കീർത്തിപ്പട്ടം = യശസ്സോദമം. അതാകുന്ന ജലപ്രവാഹം. മഹാകീർത്തിമാനെന്നു സാരം. പുതിയ പതി = ശ്രീമൂലാതിരുനാൾ മഹാരാജാവു്. അഞ്ചിത = ശോഭിച്ചവൾ. പാരേവാഗപത്തി = വാക്കിന്റെ മുകൾയിൽ പർത്തിക്കുന്നതു്, വാചാമഗോചരം, വണ്ണിക്കവാൻ കഴിയാത്തതു്. ഭദ്രാസനം = സിംഹാസനം. ആജന്മരഗ്നം = ഉണ്ടായ കാലം മുതൽക്കുതന്നെ രമണീയമായുള്ളതു്.

20. ഈ ശ്ലോകത്തിൽ ക്രി. പി. പതിന്നാലാം ശത വർഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ കേരളചക്രവർത്തിയായി കൊല്ലത്തു രാജഭാരം ചെയ്ത രവിവർമ്മാവിന്റെ ചരിത്രം വണ്ണി

കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ രാജാവ് ജയസിംഹന്റെയും ഉമാദേവിയുടേയും പുത്രനായി ക്രി. പി. 1266-67-ൽ ജനിച്ചു. 33-ാമത്തെ വയസ്സിൽ കേരളത്തിനു മുഴുവൻ നാഥനാകയും പാണ്ഡ്യചോളരാജാക്കന്മാരെ ജയിച്ച് 46-ാമത്തെ വയസ്സിൽ കാഞ്ചീപുരത്തിനു സമീപമായി പാലാറ്റിൽ ചെന്നു വീഴുന്ന വേഗവതീനദിയുടെ തീരത്തിൽവെച്ചു ഭക്ഷിണാലംബകുവർത്തിയായി കിരീടധാരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിലാശാസനങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിലും കാഞ്ചീപുരത്തിലും ശ്രീരംഗത്തിലും കാണാനുണ്ട്. കവിഭൂഷണം. സമുദ്രബന്ധൻ മുതലായ അനേകം കവികൾക്ക് ആശ്രയമായിരുന്ന ഈ മഹാനഭാവൻ പ്രദ്യുക്താഭ്യുദയം, മുതലായ അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സപ്തമേവനിമിച്ഛിട്ടുണ്ട്. കാഞ്ചീപുരത്തുവെച്ചുള്ള കിരീടധാരണത്തെയാണ് ഈ പദ്യത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. നിജമകടീഭാസ്സ് = തങ്ങളുടെ കിരീടങ്ങളുടെ കാന്തി. നീരാജിപ്പിക്കുക=ഉഴിയുക. നമസ്കരിച്ചു എന്നു താല്പര്യം. യഥാവഞ്ചരിതം=ഇച്ഛപോലെ. സമുദ്രമാകുന്ന വസ്രുത്താൽ അലംകൃതയായ ഭാരതസാമ്രാജ്യം, ലക്ഷ്യം ഭർത്താവായിത്തീർന്നു. താരായീശാസ്യം=ചന്ദ്രാനന്ദസുന്ദരി. താവകീനൻ=നിന്നെ സംബന്ധിച്ചവൻ. എന്നു വഞ്ചിഭൂമിയെ അഭിസംബോധനം ചെയ്ത കവി പറയുന്നു.

21. ആമാൽ=വേഗത്തിൽ. അർലക്ഷണം=ഒരു നിമിഷത്തിൽ പാതി. ശത്രുസമുഹമാകുന്ന ഇന്ദ്രിന്റെ കൂട്ടം അതിനു സുയ്യകിരണമായിട്ടുള്ളവൻ. രാജദ്രോഹികളായ പപ്പനമ്പി, ഇടത്തറപ്പോറ്റി, എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാർ മുതൽപേരെ ഇല്ലായ്മചെയ്തതും കൊട്ടാരക്കരമുതൽ കൊച്ചി വരെയുള്ള ശത്രുരാജാക്കന്മാരെ ജയിച്ചതും അനിഴംതിരു

നാൾ മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവാണ്ല്ലോ. എന്നമ്മ = വഞ്ചി. കമലങ്ങൾക്കു വാസ സ്ഥാനം (കാസാരം) ചെയ്തതാണല്ലോ. ഇവിടെ (കമലയുടെ ലക്ഷ്മീദേവിയുടെ) ഐശ്വര്യത്തിന്റെ ആവാസം. വീണ്ടും തിരുവിതാംകൂറിനെ ഐശ്വര്യവത്താക്കി എന്നു തായ്കളും. രാജീവാക്ഷസേവാരത്നം = രാജ്യം മുഴുവൻ തുല്യദാനം ചെയ്ത ശ്രീപത്മനാഭഭാസനെന്ന പേർ സ്വീകരിച്ചതു് ഇവിടുന്നാണു്. രാകാചന്ദ്രമസ്ത = പൂണ്ണ ചന്ദ്രൻ.

22. ടിപ്പുവൊന്നിച്ചു = ടിപ്പുവോടുകൂടി. വാരു = ദൈവവും. ഈ പദത്തിനു സൂക്ഷ്മത എന്നും മാർദ്ദവം എന്നും കൂടി ചിലപ്പോൾ അർത്ഥമുണ്ടു്. ധൗതഭാവം = ശുദ്ധി. കണ്ഠകുതപ്പഴയിൽ മുങ്ങിയും പൊങ്ങിയും അഴുകുപൊയ്ക്കൊയ്തു്. ടിപ്പുസുൽത്താനെ ജയിക്കുകനിമിത്തം അതിധവളമായ കീർത്തി. നവ്യശ്രീരാമൻ = പുതിയ ശ്രീരാമൻ. 933 മുതൽ 973 - വരെ രാജഭാരം ചെയ്ത കാർത്തികതിരുനാൾമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ നാമധേയം 'രാമവർമ്മാ' എന്നായിരുന്നു. ധർമ്മരാജൻ = ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയെ പ്രശംസിച്ചു് ഇൻഡ്യാ മുഴുവൻ ഇദ്ദേഹത്തെ 'ധർമ്മരാജാവു' എന്നാണു വിളിച്ചുവന്നതു്. ജീവിതേശൻ = പ്രാണപ്രിയൻ, ഭർത്താവു്.

23. 1022-ൽ നാടനീക്കിയ സ്വാതിതിരുനാൾ രാമവർമ്മമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെപ്പറ്റിയുള്ള പദ്യം. വാണീമാത = സരസ്വതീദേവി. മാത = സ്ത്രീ. വക്ഷോഭമയഗളി = രണ്ടു സ്തനങ്ങളും. സംഗീതവും സാഹിത്യവുമെന്നർത്ഥം. 'സംഗീതചിന്താസാഹിത്യം സരസ്വതയാഃ സ്തനഭയം.'

സ്കന്ധം=മുഖപ്പാൽ. ഇവിടുന്ന് ഒരു മഹാകവിയും മഹാഗായകനുമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തെ മാതാവായ ലക്ഷ്മീരാജ്ഞി ഗർഭംധരിച്ച കാലം മുതൽക്കുതന്നെ ജനങ്ങൾ രാജാവായി കരുതിയിരുന്നു. അത് അന്നു രാജകുടുംബത്തിൽ പുരുഷ സന്താനങ്ങൾ ഇല്ലായ്മനിമിത്തമാണ്. അതിനാൽ ഇദ്ദേഹത്തിനു ഗർഭശ്രീമാനെന്നും പേരുണ്ട്. ഈ ദൃഢത്തിന്റെ പ്രാതിഭാസവണ്ഡമൊട്ടുക്കു പ്രവരിച്ചിരുന്നു. സകലകലാഭിജ്ഞനാരേയും ഇവിടുന്ന് യഥോചിതം ആദരിച്ചു സംരക്ഷിച്ചുവന്നു. സ്വാതിജാതാക്ഷ്യാണീ സീമന്തമുത്തം = സ്വാതിനക്ഷത്രത്തിൽ ജനിച്ചതും ഭൂമി സീമന്തത്തിലണിയുന്നതുമായ മുത്തം. സ്വാതിനക്ഷത്രത്തിലാണ് മുത്തുണ്ടാകുന്നതെന്നു പ്രസിദ്ധി. “സ്വാത്യാം സംഗരശുക്തിസന്ധ്യഗതം തന്മയക്തികം ജായതേ” എന്നു ഭർതൃഹരി. എല്ലാ ജഗത്തുകൾക്കും വിസ്മയത്തെ ഉണ്ടാക്കിയവൻ. യഷ്ടദീയൻ = നിന്നെ സംബന്ധിച്ചവൻ.

24. 1036-മുതൽ 1055-വരെ രാജ്യഭാരം ചെയ്തിരുന്ന ആയില്യംതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സംഗീതസാഹിത്യകലകളിൽ നിഷ്ണാതനും ശാസ്ത്രാദികളിൽ ചേരുന്നതിനു തക്ക സംസ്കൃതപാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ച മഹാവിദ്വാനുമായിരുന്നു. നിശിതമതി = തീക്ഷ്ണബുദ്ധി. ശീതഭാസ്സ = ചന്ദ്രൻ. സ്ഥായിക്കൊത്തു = സ്റ്റേഫപുരസ്സരം. പുളകം = രോമാഞ്ചം.

25. തത്താദൃഷ് = അപ്രകാരമെല്ലാമുള്ളത്. മുൻകഴിഞ്ഞ ആറു ശ്ലോകങ്ങളിൽ വിവരിച്ചപ്രകാരം, മഹിമ മല

യാളത്തിൽ നപുംസകലിംഗമാകയാൽ തത്താളക്സ് എന്ന പ്രയോഗിച്ചാൽ മതി. ശ്രീലസൽക്ഷാഭർത്താവ് = ശ്രീയോടു കൂടി ശോഭിക്കുന്ന രാജാവ്.

26. ശട്ടംതീർക്കംസഭസ്സ് = നിയമനിർമ്മാണസഭ. മറു് ഏതദ്ദേശീയരാജ്യങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു സഭ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു വളരെക്കാലം മുൻപുതന്നെ ഈ ഭാഗ്യം മൂലം തിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ കൃപയാൽ ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു സിദ്ധിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ നിയമനിർമ്മാണസഭ 1064 പിഷാ മുതൽ നടപ്പിൽപന്നു. 1073-ൽ ഈ സഭയുടെ ഘടനയേയും മറ്റും പരിഷ്കരിച്ചു. നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ എട്ടുഭാഗസ്ഥന്മാരും ഏഴുനല്ലോസ്ഥന്മാരുമുൾപ്പെടെ പതിനഞ്ചു സാമാജികന്മാരുണ്ടു്. സംസത്തു് = സഭ പെരുംരോടൊത്തു കാര്യം ശട്ടംകെട്ടുന്നതു് ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭ. ഇതിന്റെ ആചിർഭാവം 1080-ൽ ആണു്. ഈസഭയിൽ നൂറുസാമാജികന്മാരുണ്ടു്. കൊല്ലത്തോറും സഭയുടെ ഒരു യോഗം തിരുവനന്തപുരത്തു വച്ചു നടത്തപ്പെടുന്നു. ഇതുവരെയായി പതിന്നാലുയോഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഈ സഭയിൽ ജനപ്രതിനിധികൾ ചെയ്യുന്ന നിവേദനങ്ങളേയും നിർദ്ദേശങ്ങളേയും ഗവർണ്മെൻറു ശ്രദ്ധയാടുകൂടി കേട്ടു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുന്ന പുരസംസ്കാരം = പട്ടണപരിഷ്കരണം, ഇവ പട്ടണപരിഷ്കരണസഭകൾ. ആദ്യത്തെ പട്ടണപരിഷ്കരണസഭ തിരുവനന്തപുരത്തു് 1069-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ സംസ്ഥാനത്തിൽ ആ മാതിരി 19 സഭകൾ ഉണ്ടു്. സമിതി = സഭ. പുകഴ്ത്താത്തുകൂടിയ കല്പവൃക്ഷം.

27. പുത്തനായി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് യാതൊരു കരവും ഏർപ്പെടുത്തിയില്ല. പഴയ കരങ്ങൾതന്നെ പലതും കുറച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടമ്പാറം=സൗകര്യമുള്ള പാറ. കൂടം വരയ്ക്കം=നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം. പതവാരം, കൊടിക്കീഴ് പലവെണ്ണത്തറക്കടമ, പൂജക്കുറിക്ക, അത്ഥപലിശ മുതലായി പലനികതികൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് നിറുത്തിട്ടുണ്ട്. വിരുത്തി ഏപ്പാട്, ഓറി വിളക്കു, കലച്ചുകൂടുതൽ മുതലായവ നിറുത്തിയത് രാജ്യക്ഷേമത്തിനു തുലാം സഹായമായിട്ടുണ്ട്. ചേടി=ഭാ.സി. ജലധിസുത=ലക്ഷ്മീഭഗതി. യാതൊന്നുകൊണ്ടും പാടില്ല=ഏതൊന്നുയായാലും നിവൃത്തിയില്ല. ഭജിച്ച പാറ എന്നു താല്പര്യം. പ്രകൃതി=പ്രജകൾ. പ്രജകളുടെ ക്ഷേമമാകുന്ന പുഴയിൽ (മജ്ജനോന്മജ്ജനങ്ങൾ=മുക്കുകയും പൊക്കുകയും) വിഹരിക്കുന്നതിന് അത്യാശയോടുകൂടിയത്.

28. തേക്കോപ്പാട്ടം, വെളിച്ചെണ്ണപ്പാട്ടം, പാക്കുപാട്ടം, മുതലായവ കഴിഞ്ഞ കണ്ടെഴുത്തിൽ നിറുത്തി. നെൽക്കരം നിറുത്തിയത് 1082 മുതലാകുന്നു. ശുൽക്കം=കരം. അഞ്ചുലാപ്പീസിൽ കരം പാവ്യന്ത്രകാരന്മാർക്കു മറ്റും സൗകര്യമായി അമ്പച്ചുകൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം റെവന്യൂ ഉണ്ടിക ഏപ്പാട് നടപ്പിൽ വരുത്തിയത് 1085-ൽ ആണ്. മുപ്പതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാലേ വീണ്ടും ഒരു കണ്ടെഴുത്തു് ആരംഭിക്കുവാൻ തിരുവെഴുത്തുവിളംബരപ്രകാരം ഗവർണ്മെന്റിന് അധികാരമുള്ളു. കർഷകന്മാർ=കൃഷിക്കാർ. അമ്പക്കു് ഇതിവധികം ഉൽക്കർഷിത്തിന് എന്തു ഫലമു ഉണ്ടാകണമെന്നു ചോദിക്കുന്നു.

29. 1066-ലെ നാലാം റെഗുലേഷൻ പ്രകാരം ജനങ്ങൾക്ക് സർക്കാരിൽനിന്നു കൃഷികാര്യങ്ങൾക്കു വായ്പ കിട്ടാ. 'കൃഷികലയിൽ ജ്ഞാനം, ജനങ്ങൾക്കു വരുത്തുന്ന തിനു പ്രത്യേകം ഒരു കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുണ്ട്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ നിലയ്ക്കുള്ള സംഘടന 1083-ൽ ആണ്. ഒരാളെക്കൊണ്ട് കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ സംഘമായിച്ചേർന്നു ചെയ്യാം. അതിലേക്കു ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത് പരസ്പരസഹായഡിപ്പാർട്ടുമെന്റാകുന്നു. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് 1091-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. കൃഷകർ=കൃഷിക്കാർ. പാരിടത്തിനു കല്പവൃക്ഷം.

30. ഈരാജ്യത്തേക്ക് ബോംബെയിൽനിന്ന് ഉപ്പും ബർമ്മായിൽ നിന്ന് (പടവ്=ചെറിയതരം കപ്പൽ) കപ്പലരിയും വന്നാലല്ലാതെ 'ഉപ്പും ചോറും' കിട്ടാൻ പ്രയാസമാണെന്നിരുന്ന അവസ്ഥ ഇപ്പോൾ വളരെ ഭേദപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൽ താമരക്കുളം എന്ന സ്ഥലത്തു അനേകം പുതിയ ഉപ്പുക്കുളങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിയിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ കൃഷിക്കുള്ള ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണത്തെയും കൊല്ലത്തോളം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നു.

31. നാടൻമട്ട്=പഴയ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ളത്. വേടർ=ഇവിടെ അപരിഷ്കൃതന്മാരായ അരണ്യവാസികൾ എന്നു മൊത്തത്തിൽ താല്പര്യം, മാട്ട്=പശു. ബുദ്ധിമുട്ടെന്നെന്നു താല്പര്യം. ആടൽപാട്ട്=കഷ്ടപ്പാട്. പാടം=നിലം. പച്ചപ്പാടം=പച്ചവസൂ. (നെയ്ക്കുതിരാകുന്ന വസൂമെന്നു താല്പര്യം.)

32. മാനം മുട്ടുക = ആകാശത്തെത്തൊടുക. കണ്ണു
ധാരൻ = നാവികന്മാർ. മാനം മുട്ടിക്കുക = അഭിമാനത്തെ
യില്ലാതെയാക്കുക. വള്ളമുന്നിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ അത്ര
മാത്രം പ്രയാസമുണ്ടെന്നു താല്പര്യം. വേമ്പനാട്, അഷ്ട
മുടി, പരവൂർ, ഈ കായലുകൾ പ്രസിദ്ധങ്ങളാണല്ലോ. വേ
മ്പനാട്, അഞ്ചുതെങ്ങു്, കായംകുളം, വേളി, മുതലായ കാ
യലുകളിൽ ചില ഭാഗങ്ങളെല്ലാം കൃഷിക്കാർ പതിപ്പിച്ച
നിലവും തെങ്ങിൻതോപ്പുമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. അതുപോലെ മല
വാരങ്ങളിൽ ചേരിക്കൽകൃഷിയും ഇപ്പോൾ വളരെ അഭി
വൃദ്ധിയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടു്. ഉദയം = ക്ഷേമം, ഉന്നമിക്കുക =
പൊങ്ങുക, വർദ്ധിക്കുക.

33. മാഴ്കുക = ദുഃഖിക്കുക, വ്യാഘ്രപാളി = കടുവാ
ശൂദ്രം. നിർബാധാടനം = സൈപരസഞ്ചാരം. അലംപുചര
വി = പലതായ മാറ്റം. വാൻ = സ്വപ്നം. മഹീഭൂമന്തി = രാ
ജശ്രേഷ്ഠൻ. മാഹേന്ദ്ര (മഹേന്ദ്ര സംബന്ധിയായ) ജാലം =
കൺകെട്ടുവിള. വൻകാട് സ്വപ്നലോകമാകുന്നമെങ്കിൽ
അതു് ഇന്ദ്രജാലത്താലല്ലാതെ സാധ്യമല്ലല്ലോ. തിരുവി
താംകൂറിലെ മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ അനവധി തേ
യിലത്തോട്ടങ്ങളും റബ്ബർ തോട്ടങ്ങളും ഉണ്ടു്.

34. കോലം = പന്നി. അറ്റുല്ലം = കരടി. കരി = ആ
ന. ഹിംസ്രം = ദുഷ്ടമൃഗം. കാലക്കേടിനു പറന്നു = കഷ്ടകാ
ലത്തിനു വരുന്ന, എളുപ്പത്തിൽ വിട്ടുമാറാത്ത എന്നു
താല്പര്യം. ഏലക്കാർ = ഏലക്കൃഷിക്കാർ. പാരതന്ത്ര്യ
ഭൂമത്തിൻമൂലം = ദാസ്യമാകുന്ന വൃക്കത്തിന്റെ വേരൂ. മുൻ
പ് ഏലക്കൃഷിക്കാർ കൃഷിചെയ്തുണ്ടാക്കുന്ന ഏലക്കാ മുഴ
വൻ മുതലായ വിവിധ സക്കാരിൽ ഏല്പിക്കേണ്ടിയിരുന്ന

ന്നു. ഈ കണതകനിർത്തി ഏലക്കുഷിക്കാർക്കു സൗകര്യവും സഹായത്തും നൽകിയത് 1082-ൽ ആണ്.

35. ആതുഗാഭോഗവത്തു = ഓളരെ നീളവും വലിപ്പവുമുള്ളത്. വിറ = കളം. സേതു = ഞ്ഞ. കല്പ = താഴ്. ഏതു ക്രസരത = ഒട്ടും ശങ്കിക്കാതെ, വ്യയത്തിൽ ഭയപ്പെടാതെ. ശ്രീവിഭവൻ = നല്ലധനത്തോടുകൂടിയവൻ (സദാ ഷയങ്ങളിൽ വിനിയോഗിക്കുക നിമിത്തം). സ്പഷ്ടമായി കാണപ്പെട്ട അതുതകൃത്യത്തോടുകൂടിയവൻ. കോനയാററ ഞവേല 1069-ൽ ആരംഭിച്ചു 1082-ൽ അവസാനിപ്പിച്ചു. നാല്പത്തൊന്നു ലക്ഷം ഉറപ്പികയ്ക്കുമേൽ അണയ്ക്കുതന്നെ ചെലവായിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ട് തോവാള, അഗസ്തീശപരം, ഇരണിയൽ, കല്ലുളം, ഈ നാലു താലൂക്കുകളിലേയും ജലദാരിദ്ര്യം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അടുത്തശ്ശോകം നോക്കുക.

36. വാനം = ആകാശം. വർഷാസമയം = വർഷകാലം. വാരി = ജലം. നാഞ്ചനാട്ട് = തോവാള, അഗസ്തീശപരം, ഈ രണ്ടു താലൂക്കുകൾക്കും കൂടിയുള്ള പൊതുപ്പേര്. ഇവിടെയും ചെങ്കോട്ടതാലൂക്കിലും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് വർഷം കുറവാണ്. വേനൽക്കാലത്തുകൂടി കോതയാർ പാറലുകൾ പഴിവെള്ളം പാലുക നിമിത്തം നിലങ്ങളിൽ അരവരെ ഓളം നീല്ക്കുന്നു. ഖരകിരണൻ = ഉണ്ണുകിരണൻ, സൂര്യൻ. പൂണിശ്രേണി = രശ്മികൂട്ടം. തങ്ങളുടെ പഴയപണി പറ്റാത്തതിൽ വെച്ചു സൂര്യരശ്മികൾ ലബ്ധിക്കുന്നു. അതായത് വേനൽക്കാലത്തുകൂടി സൂര്യരശ്മികൾക്ക് ഇപ്പോൾ നാഞ്ചിനാട്ടിലെ നെൽക്കുതിരകളെ കരിയിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു താല്പര്യം.

37. താലം=വന. അമ്പുന്ന്=ഉള്ള. കൂലം=കര. തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ കൃഷിക്കുവേണ്ടുന്നതുമായ അനവധി വലിയ കളങ്ങളും കരിമ്പനമാത്രം നില്ക്കുന്ന അനവധി പൊട്ടപ്പറമ്പുകളുമുണ്ട്. അവ മിക്കവാറും കോതയ്ക്കരവെള്ളം പായുകനിമിത്തം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു നെൽ കൃഷിക്കായി പതിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. കൃഷികലാപാത്രമാംകേരളം=കൃഷിപ്പണിക്കു യോഗ്യമായ നിലം. കാലം തെറ്റാതെ=ഒട്ടും താമസിക്കാതെ. തീരായ്മലയുടെ...=ശാശ്വതമായ ഐശ്വര്യത്തെ ലഭിക്കുന്നു എന്നു താല്പര്യം.

38. ചേരം=ചളി. കരി=കായലിനു സമീപവും മറ്റും കാലാകാലത്തിനു കൃഷിചെയ്യാതെ കിടക്കുന്ന ഒരുവക കരത്ത നിലം. മുറ്റ (അധി) ശോഭയാകുന്ന കോപ്പണിയുന്ന തോപ്പുകൾ. കേരശ്ശുട്ടങ്ങൾ=തെങ്ങുകൾ. അലംപുലകൾ=ധാരാളം കാകളെക്കൊണ്ടുള്ള ഭാരം. അധികം ശ്രീയുള്ള കല്ലവൃക്ഷശ്ശുട്ടങ്ങളുടെ (പരിചിതം) പണ്ടെയുള്ള പ്രൗഢി ക്കു (നാഡികളിൽ ഉത്തന്നവ) ഭയമുണ്ടാക്കുന്നവ.

39. അടവി=വനം. ഈ ശ്ലോകത്തിൽ അതിനെ ഒരു സ്രീതാക്കി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 1068-ലെ രണ്ടാം റെറ്റു ലേഷനായ വനംവകുപ്പത്തിനു മുൻപു ജനങ്ങൾ രാജകീയവനങ്ങളെ യഥേച്ഛം തീവച്ചും മരം മുറിച്ചും നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വനങ്ങൾ സർക്കാരിനു ചേർന്നും അതിനാൽ ഒഴിച്ചിപ്പോകേണ്ടതുമാണ്. അതാണ് രാജാധീനമായ എന്നുപറഞ്ഞത്. ക്ഷാരത്രേജസ്സു=ക്ഷത്രിയവീര്യം. ജിതപരം=ജയിക്കുന്നത്.

40. ചാരത്തു് = സമീപത്തിൽ. ദാവാനലശിവ = കാട്ടുതീയുടെ ജപാല. ഭൂതശേഷം = സകല വൃക്ഷങ്ങളും. ഇണക്കുക = ചേരുക. മലയജതര = ചന്ദനം. സഞ്ചായക്കാര = വനംഡിപ്പാർട്ട്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ. സുഷമ = അത്യന്തമുള്ള ശോഭ. ഒഴിച്ചിടപ്പെട്ട വനങ്ങളിൽ അനവധി വിലയേറിയ തേക്കും ചന്ദനവും സഞ്ചായം ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിൽ നിന്നു വച്ചുപിടിപ്പിക്കുന്നു.

41. ജന്മി കടിയാൻ റെഗുലേഷൻ (1071-ലെ 5-ാം റെഗുലേഷൻ) ആണു് ജന്മികൾക്കും കടിയാന്മാർക്കും തമ്മിൽ കാണപ്പാട്ടും സാബന്ധിച്ചും മറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന പല തർക്കങ്ങൾക്കും ഉപശമം വരുത്തിതു്. സമിതി = (നിയമനിർമ്മാണ) സഭ. പ്രാണപ്രേഷൻ = പ്രാണപ്രിയൻ, ഭർത്താവു്. അവരിൽ പ്രവേകൻ = ഉത്തമൻ. പരിഹസിതസുരാചാര്യചാതുരന്മാർ (ധൂർത്ത് = ദോഷവാദി) ശ്രേഷ്ഠൻ. പരിഹസിതസുരാചാര്യചാതുരന്മാർ = ദോഷമുള്ളവരായ ബ്രഹ്മസൂത്രിയെക്കാൾ ശാസ്ത്രജ്ഞാനവും ബുദ്ധിശക്തിയുമുള്ളവർ.

42. 1088-ലെ ഒന്നാം റെഗുലേഷനായ നായർ റെഗുലേഷൻ തിമിത്തം നായന്മാർക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ക്ഷേമം ഗണ്യമാണല്ലോ. വൈവാഹികവിധി = വിവാഹം. ആയം = ദൈർഘ്യം. മേധാബലം = ബുദ്ധിശക്തി. സ്ഫുടം = വ്യക്തം. വീര്യം = വജ്രം. പ്രസവം = പുഷ്പം.

43. ക്രിസ്ത്യാൻ ഫിൻതുട്ട് ചാവക്കാശനിയമം 1092-ലെ രണ്ടാം റെഗുലേഷണാണു്. കൈവല്യം = മോക്ഷം. ലക്ഷണയാ നിർവ്വൃതി, പാമാനരം, ഘനകരുണയാകുന്ന

താമരപ്പൂവിലെ മഞ്ജുവായ വണ്ടു്. കരുണാശാലി എന്നു സാരം.

44. കോടതികളെ ആശ്രയിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങളുടെ മനസ്സാപത്തിനു (നിർവാചം=കെടുത്തുക) നാശമുണ്ടാകുന്നു. എന്നെന്നും പുത്തനായി കീർത്തിയുണ്ടാകുന്നു. ജൈത്രോത്സവം=വിജയോത്സവം.

45. തദന്തഃസ്ഥിതവലതതി=ആ കാരാഗൃഹത്തിന്റെ അകത്തുള്ള പള്ളികൾ. സ്ഥാപനം=സന്മാർഗ്ഗം. ഫലപ്രദലീപുണ്ണം=സഫലമെന്നു താൽപര്യം. ജെയിൽപള്ളികളെ കഴിയുന്നതും സന്മാർഗ്ഗികളാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്നു സാരം.

46. ഇതു ഭർത്തൃബരിഹാരപാഠശാലയെപ്പറ്റിയുള്ള ശ്ലോകം. ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആവിർഭാവം 1967-ലെ നാലാം റെഗുലേഷണാലാകുന്നു ബാല്യകാലത്തിൽ ഒരുത്തൻ കുറവും ചെയ്യാൽ അതിനുത്തരവാദികൾ അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരാണെന്നു കരുതി അവനെ കാരാഗൃഹത്തിൽ പാളിക്കരുത്തെന്നു തീർച്ചയായും. ഭർത്തൃബരിഹാരപാഠശാലയിൽ ചെല്ലുന്ന കുട്ടികൾക്കു പഠിക്കുന്നതിനും പരീക്ഷയിൽ ചേരുന്നതിനും സൗകര്യമുണ്ടു്. കലിശഭൂതം=ദേവേന്ദ്രൻ. ആചര്യചര്യൻ=അനുകരണീയമായ നടപടിയോടുകൂടിയവൻ.

47. മാറുമാറു്=മാറത്തക്കവിധത്തിൽ. അനദിനം=നിത്യം. നമ്പർ=നമ്പർ. പഞ്ചായത്തു്=ഗ്രാമപഞ്ചായത്തു കോടതികൾ. ഇവ 1990-ലെ ഒന്നാം റെഗുലേഷണനുസ

രിച്ചു ആദ്യ പട്ടണങ്ങളിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സൗഹൃദം=സൗഹൃദം.

48. കാന്താരങ്ങൾ=കാട്ടുപാതകൾ. അവയെ ഘണ്ടാപഥങ്ങൾപോലെയാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. ഘണ്ടാപഥം=ഒന്നാന്തരം റോഡ്. പ്രാന്തങ്ങൾ=രാജ്യത്തിന്റെ അറ്റത്തുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ. നോത്തേൺജെട്ട് ലെററ് റോഡ്, വെസ്റ്റ് റോൺജെട്ട് ലെററ് റോഡ് മുതലായവ ഈ ഇനത്തിൽ പെട്ടതാണ്. സന്മാഗ്ദ്ധബാധം=നല്ലവഴികളെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവ്, (സദാചാരബോധമെന്നർത്ഥം) സ്വാന്തം=മനസ്സ്.

49. കാട്ടാനയ്ക്കുകൂടി കടക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്ത വനങ്ങളിൽ. പാദം=കാൽ. തുറഗതാഗതങ്ങൾ=ഭീഷണിയായ നാൽകവലവഴികൾ. ഈ കാടുകളിൽ മോട്ടാർവണ്ടികൾപോലും ഓടിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ റോഡുകൾ അത്ര ഭംഗിയായി വെട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു താല്പര്യം.

50. ശൈലപ്രസ്ഥം=മലയുടെ മുകൾപ്പുറം, അഥവാ കൊടുമുടി. കൂലംകുത്തി=കുറുളകൊണ്ടു്. കടിലത്തിനികൾ=വളഞ്ഞതാഴ്ന്ന ആറുകൾ. ആലംബംവിട്ട്=അക്കര കടക്കുന്നതിനു മാറ്റമില്ലാതെ. പാലം=മുവാരുപുഴപ്പാലം, കഴിത്താപ്പാലം, പരപ്പാർപ്പാലം, കണ്ടാങ്കടവുപാലം, ഇത്തിപ്പുഴപ്പാലം, വാമനപുരംപാലം, ഏനാദിപ്പാലം, പന്തളംപാലം, തിരുവട്ടാർപ്പാലം മുതലായവ ഈ ഇനത്തിൽ പെട്ടതാകുന്നു. ഡാമരം=കലശൽ.

51. കൊച്ചുപാമോഡി=ചെറിയ നമുക്കുത്തേപ്പോലെയുള്ള വേമ്പനാട്ടുകായൽ. ക്ഷേപളഗ്രീവൻ = നീലക

ഈൻ, വൈക്കത്തപ്പൻ, മുത്തോട് = സന്തോഷത്തോടുകൂടി കോട്ടയത്തുനിന്നു വേമ്പനാട്ടുകായലിന്റെ സ്തംഭം കൂടാതെ വൈക്കത്തക്കുള്ള തോട് വെട്ടിച്ചത് തിരുമനസ്സിലെക്കു ലത്താണ്.

52. അക്കായൽ = ആ വേമ്പനാട്ടുകായൽ. ഭ്രോ വിൽ കൈകേറുക = ആ കാശത്തെ ആക്രമിക്കുക. വഞ്ചിസാം യാത്രികന്മാർ = വള്ളത്തിൽ ജലമാഗ്ഗമായി യാത്രചെയ്യുന്നവർ. (വഞ്ചിരാജ്യത്തിലെ സാംയാത്രികന്മാർ എന്നും ധ്വനി). നൃത്തലീലാവൈവിധ്യം = പലവിധത്തിലുള്ള നൃത്തം. പ്രേക്ഷകശ്രേഷ്ഠർ = കാഴ്ചക്കാരിൽ പ്രമാണികൾ. ആവിശ്വാദി വന്നതിനുമേൽ വഴിയാത്രക്കാർ വേമ്പനാട്ടുകായലിനെ ഭയപ്പെടുന്നില്ല എന്നു താൽപര്യം.

53. നവീനൻ = അദ്വൈതനെന്നു താൽപര്യം. ഇതത്തിന് = ഉചിതംപോലെ. അരപ്പട്ട = അരഞ്ഞാണം. ഈ തീവണ്ടിപ്പാത തിരുവിതാംകൂറിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ കൂടിപ്പോകുന്നതിനാൽ രൂപകാലങ്കാരം യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. മഹേള = മഹിള, സ്ത്രീ. കന്നം കാടും വെട്ടിത്തെളിച്ച പല തുരങ്കങ്ങളോടുകൂടി തീർത്തിട്ടുള്ള ഈ തീവണ്ടിപ്പാത തിരുവിതാംകൂറിന് ഓരലങ്കാരമാണെന്നും ഇതുനിമിത്തം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ യശസ്സ് വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും താൽപര്യം.

54. വാനസ്തമ്യങ്ങൾ = പൂവിൽനിന്നു കായുണ്ടാകുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ. പീയൂഷയുഷഃ = അമൃതദ്രവം. പദവി = പാത. വിശ്വാതിശായി = എല്ലാവരിനെയും അതിശയിക്കുന്നത്, സർവ്വോത്തമം.

55. പതഗപതിഗതി=ഗരുഡന്റെ ഗമനം. പണ്ടുപണ്ടു ഗരുഡവേഗത്തിനുള്ള മേന്മയെ ഇല്ലാതെയാക്കുന്നു. അതിദൂരമെന്നും സമീപമെന്നുമുള്ള വാക്കുകൾക്ക് അർത്ഥപ്രത്യാസമില്ലാതെയാക്കുന്നു. ദൂരത്തെ സമീപമാക്കുന്നു എന്നു അർത്ഥം. കൂപഭേദങ്ങൾ=കണ്ടുകിണറ്റിൽ തവളകൾ. അജ്ഞാതരോമണികൾ. മാതൃഭൂമിയായ ഇന്ത്യയെ മെമ്മറിയും അനാചാരപരമ്പരയായി മൂലംനായി കാണാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി. ശകടസ്യതി=വണ്ടിപ്പാത. ആരോപം=അപരാധം. ഈ പാത 1918 ജനുവരി 1-ാംനാളിൽ നടപ്പായിട്ടുണ്ട്.

56. വണിജർ=കച്ചവടക്കാർ. നയനപലനം=കടക്കം. ലോലാലോലംബങ്ങൾ=ഇളകുന്ന വണ്ടികൾ. ആലപ്പുഴക്കടൽപ്പാലം 1085-ലാണ് പുത്തനായി പണികഴിപ്പിച്ചത്.

57. ശുഭത്തിന് അന്യാദശസ്ഥാനങ്ങളായ ആശുപത്രികൾ. വിദിതം=അറിയപ്പെട്ടത്. 'ശ്രീരാമവർമ്മ' എന്ന അഞ്ചക്ഷരത്തിലുള്ള മന്ത്രം. സതതോച്ചാപലോച്ചാടനം=ഏഴോഴും ഉയരുന്ന ചാപലുത്തോടുകൂടിയ ആട്ടിപ്പറയിക്കൽ. പാത്രീഭവിക്കുക=പാത്രങ്ങളായി തീരുക. പലവിധത്തിലുള്ള വ്യാധികളാകുന്ന (ചാതുർദ്ദശങ്ങൾ=ചതുർദ്ദശിനാളിൽ കാണുന്ന ഒരുവക പിശാചുകൾ) ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. ഹരിഹരി, ആശ്ചര്യഭ്യാതകം.

58. ആയുർവ്വേദമെന്ന ചോരിയുള്ള വൃക്ഷം. കടപ്പുഴക്കുക=ചുവടു മറിച്ചു വീഴുക. ഉദ്യൽപ്രകമ്പം=ഉയരുന്ന ഇളക്കത്തോടുകൂടി. അതിനെ=ആ വൃക്ഷത്തെ. ആയുർവ്വേദിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ആവിർഭാവം 1064-ൽ ആണ്.

59. ധൗതദേവനാർ=ഭാരവാഹികൾ. പട്ടണപരിഷ്കരണസഭകളിൽ അംഗങ്ങളാകണമെന്നാഗ്രഹമുള്ളവരെ അതിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം സ്രീകർഷ്കൂടി തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ട്. ഈ സമ്മതിഭരണാവകാശം ഇൻഡ്യയുടെ ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല.

60. താരുണ്ണി=പൂമകൻ, ബ്രഹ്മാവു. ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ സരസ്വതിതന്റെ ഭർതാവിന്റെ നാക്കിറുന്നതെന്നയും ഉപേക്ഷിച്ചു വിഹരിക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നതായി കവികല്പന. അത്രമാത്രം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഇവിടെ പ്രചാരമുണ്ടെന്നു താല്പര്യം. ഞങ്ങളുടെ ചന്ദ്രനെപ്പോലെ (വിശദം) ധവളമായ അശ്വസ്മൃതത്തോടുകൂടിയ രാജാവു. കാരുണ്യം ഫേതുവായി ഉൽഗമിക്കുന്ന കുടക്കുഞ്ചനയുടെ ചലനം. ചാതുരി=ചാതുര്യം. സാധുരീതി=നല്ല സമ്പ്രദായം. തിരുമേനിയുടെ കാരുണ്യത്താലാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഇത്രമേൽ പ്രചാരമുണ്ടായതെന്നു സാരം.

61. ഇരുപതിനാറാണ്ടു = മുപ്പത്തിരണ്ടുകൊല്ലം. തിരുമേനിയുടെ രാജഭാരകാലത്തിനിടയിൽ എന്നു താൽപര്യം. അന്തരം = പുത്രാസം. ഹന്ത = ഞ്ഞെയ്യും. നീണാർ = ദീർഘകാലം. അജ്ഞാനത്തിനു വളരെക്കാലമായി ഉണ്ടായിരുന്ന നിലവിളിനീക്കി സരസ്വതിയുടെ വീണാരചമാണ് ഇപ്പോൾ കേൾക്കുന്നത്. അമ്മേ എന്നു വേണാടിനെ അഭിസംബോധനം ചെയ്യുന്നു.

62. ചെന്താർമാത് = ലക്ഷ്മീദേവി. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പ്രചാരപ്രചാരം സിലിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരുദേശം എത്ര

തന്നെ ഐശ്വര്യവത്തായാലും സാരമില്ല. അത് ഒരു മനു-
ഭൂമിയെക്കാൾ മോശമാണ്. മറുഭാവം=വിദ്യയൊഴിച്ചു
ഉള്ള ഭാഗ്യങ്ങൾ. നിൻസന്താനങ്ങൾ=തിരുവിതാംകൂടുവാൻ
സാരസ്വതം=സരസ്വതിയുടെ കാരണം.

63. ഇളാഭീപരം=ഭൂമിക്കു വിളക്കു്. ലോകത്തിൽ
പലഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വരുന്ന വിദ്യാത്മികർക്കു ഞ്ഞാ-
നഭാനം ചെയ്യുന്നതിനാൽ. സ്വാനന്ദരത്തിൽ സ്ഥിതി
ചെയ്യുന്നതായും ഇല്ലീച്ചഭാഷ പഠിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയു
ണ്ടാക്കപ്പെട്ടതായുള്ള കോളേജു്. അക്ഷേപ്പത്രൻ=ഭവതി
വിദ്യാമാതാവായുള്ളവൻ. കവി ഈ കാളേജിൽ പഠിച്ചു
പരീക്ഷകൾ ജയിച്ചതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. തനയൻ=ഈ
മഹാപാഠശാലയിൽ പഠിച്ചവൻ. അവിടുത്തെ ഭക്തിയാൽ
(സംരദ്ധമായി) വഴിപോലെ തടയപ്പെട്ട കണ്ണത്തോടു കൂ-
ടിയവൻ, അതിനാൽ മുകന്മാൻ.

64. ഉപായസ്ഥിതി=ഭാരീദ്രം. തുംഗചൈത്രങ്ങൾ=
വലുതായുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങൾ. ഇവിടെ വിദ്യാശാലകൾ തിങ്ങി-
നില്ക്കുന്ന അജ്ഞാനമാകുന്ന ആനയെ കൊല്ലുന്നതിനു കഴി-
യായതിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന സിംഹങ്ങൾ.

65. ബാലപ്രായം=ബാല്യം. പരിപകപസ്ഥിതിയിൽ
ഇനിയും എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഭാഷ. വരതനം=സുന്ദ-
രി. വാരൊളി=അധികമായ ശോഭയോടുകൂടിയ. കൈരളി
=മലയാളഭാഷ. പ്രാചീനബർഹിസ്സു്=ദേവേന്ദ്രൻ.

66. സന്തോഭം = സന്തുക്കളനുഭവിക്കുന്ന പീഡ.
സജ്ജൻ=സന്നദ്ധൻ. തത്തോകം = തന്റെ ശിശു. ഇത്ത

ത്തിൽ ഉയരുന്ന കൈപളകളുടെ കളകളുൾപ്പെടെ മലയാപ
 ഉള്ളൂടെക്കൂടെ കാടുകളിൽ കൂടിയുണ്ടെന്നു സാരം.

67. കീർത്തിപ്പുട=കീർത്തിസ്തോമം. വിബുധസരിദീപി
 =ഗംഗയിലെ തിര, അതുകൾക്കു സഖീചി=സഖി, അവ
 യോടുതുല്യമെന്നർത്ഥം. “മരട” എന്ന സ്രീചിംഗപദം സപ്ര
 യോജനമായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

68. ഉത്തംസം=ശിരോലങ്കാരം. തന്നിശാന്താന്തികം
 =അവിടുത്തെ കൊട്ടാരത്തിന്നു സമീപം. സംസ്കൃതപാഠശാല
 വലിയ കൊട്ടാരത്തിന്നു സമീപമാണല്ലോ. നിശ്ശേഷഭാഷാ
 ശ്രേണിക്കും റാണി=എല്ലാഭാഷകളിലുംവെച്ചു ശ്രേഷ്ഠമായി
 ട്ടുള്ളത്. ഗ്രന്ഥകാരനു സംസ്കൃതത്തോടുള്ള പക്ഷപാതം
 വ്യഞ്ജിക്കുന്നു. രത്നാഭരണഗണത്തെക്കൊണ്ടു ശബ്ദിക്കുന്ന
 കയ്യോടുകൂടിയ, രാമായണശാക്തളഭഗവൽഗീതാദിഗ്രന്ഥ
 സാമഗ്രിയോടുകൂടിയതെന്നു താൽപര്യം ഗീവാണവാണി=
 ദേവഭാഷ, സംസ്കൃതം.

69. ജീവിതായോധനം=ജീവിതമത്സരം. മാഹാത്മി
 കമതി=അത്യഭാരബുദ്ധി. സുതിഗേഹം = പ്രസവഗൃഹം
 ഇവ രണ്ടും വഞ്ചിഭൂഷാമാണിക്യമെന്നു പദത്തിന്നു വിഷേ
 ഷണുകൾ.

70. അക്ഷാമം=ധാരാളമായി. ശ്രീതസുരതരം=തന്നെ
 വന്നാശ്രയിക്കുന്ന സുരതരോടുകൂടിയവൻ. കല്പവൃക്ഷത്തെ
 താഴ്ന്ന ഭാഗവും. വസുനിരം=ദ്രവ്യസമൃദ്ധം. മൈയംഗ
 വിനം=പുതുവെണ്ണ. വെണ്ണയുണ്ടെങ്കിൽ നെയ്യ് പ്രയാസ
 മില്ലാത്തതുപോലെ ഇദ്ദേശവാസികൾക്കു വിദ്യ കൈവശമു
 ള്ളതു കൊണ്ടു് അവർക്കു് ധനത്തിന്നു ബുദ്ധിമുട്ടില്ലെന്നർത്ഥം.

71. ഫന്ത അനന്താഭ എന്ന് പദമേറ്റു. പ്രതനവി
ബുധർ=പ്രാചീനപണ്ഡിതന്മാർ. നിഖിലോലാരം=എല്ലാ
ററിന്റേയും ഉയർത്തൽ. പ്രാതിഭം=പ്രതിഭ, നവനവോന്മ
ഷത്തോടുകൂടിയ ബുദ്ധി. പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രസിലീ
കരണത്തിനുള്ള ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ
നിന്ന് അറുപതിൽപരം ഉത്തമ സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങൾ
പ്രസിലീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

72. പുരണവസ്തുസംരക്ഷണത്തിനുള്ള ഡിപ്പാർട്ടുമെ
ന്റ്. അവനിയെന്ന ആമ്പലാകുന്ന സ്രീജ ചന്ദ്രൻ.=രാ
ജാവു.

73. ഖലഖനകന്മാർ = കള്ളന്മാരായ എലികൾ.
അന്തം=അവസാനം. വല്തു=മനോഹരം. 1088-മാണ്ടു
ത്തെ ഗവൺമെന്റുത്തരവനുസരിച്ചാണ് ദേവസ്വം പരി
ഷ്കാരം നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഭൂവാകുന്ന വല്ലഭ പാദപം
രാജാവു.

74. ചെരപ്രതിനിധിസഭ = ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭ.
ഇതിന്റെ അംഗങ്ങളായി പുലയർ അയർ മുതലായ വർഗ്ഗ
ങ്ങളിൽപ്പെട്ട മാനുഷന്മാരുണ്ട്. മാംസളം=വലുതു്. പതിത
ന്മാർ = താണജാതിക്കാർ. സമുദ്ധാര = നല്ലപോലെയുള്ള
ഉയർത്തൽ. അതിനെ ഭീക്ഷിക്കുന്നതിലുള്ള രസത്താൽ ആർ
ഭ്രമായിട്ടുള്ളത്.

75. അവനമാകുന്ന നവീനവിദ്യ പുത്തൻമാതിരി
യിലുള്ള രാജ്യരക്ഷ. മമ്മവിത്തു് = മർമ്മജ്ഞൻ. കർമ്മു
ത്തഗ്രാമം = അപമാനസമൂഹം. എല്ലാ രാജാക്കന്മാരുടെയും
അധികാരമാകുന്ന അമരപ്പൊയ്ക്കയെ (തരിത്തു)പുവിലാക്കി

താഴ്ന്നിരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ മഞ്ഞാണെന്നുവെച്ചാൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ തുണയെപ്പോലും കണ്ടാൽ അന്യരാജാക്കന്മാർക്കു തക്കതാകുന്നതുണ്ടെന്നുള്ള മറ്റൊരു നഗ്നിക്കുമെന്നു താൽപര്യം. അവരെക്കൊണ്ടു തുണവാനെന്നു സാരം.

76. സെതരാജ്യം=നല്ലരാജ്യഭാരം. മനീഷി=വിചാരി. മൈഥിലീനാഥൻ=ശ്രീരാമൻ. ജഗതീലോചനാസേവനം=ഭൂമിയുടെ നേത്രങ്ങളെ വശീകരിക്കുന്നവ. തിരുമനസ്സിലെ രാജ്യഭാരം ശ്രീരാമന്റെ രാജ്യഭാരം പോലെയാണെന്നർത്ഥം.

77. രക്ഷാകവലാസിയെപ്പോലെതന്നെ സേവിക്കുന്നു എന്നുവെച്ചാൽ അതിൽ അത്രമാത്രം നൈപുണ്യം സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു താൽപര്യം. ദാനധർമ്മം=ദാനധർമ്മമാകുന്ന ശാസ്ത്രം നാസീരം=മുനണി. നരപരിവൃദ്ധൻ=രാജാക്കന്മാർ. ദാനധർമ്മം ഇത്രമാത്രമനുഷ്ഠിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരില്ലെന്നു താൽപര്യം. തിരുമനസ്സിലേക്കു ബിരുദങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വിലയേറിയ ജി. സി. എസ്. ഐ. ജി. സി. ഐ. ഇ. ഇവരോടും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവകൂടാതെ എം. ആർ. എ. എസ്. ; എഫ്. ആർ. ജി. എസ്. ; എഫ്. എം. യു ; മതലായ ഇതരബിരുദങ്ങളും അവിടുത്തേക്കുണ്ട്. നദസ്സ്=ആകാശം.

78. ശൈലാലി=നടൻ. ഒന്നരപുലർത്ഥം=ഒന്നരമത്തെ പുരുഷാർത്ഥം, ധർമ്മം കണ്ണും മനസ്സും അവിടുത്തേക്കു സദാ ധർമ്മത്തിൽതന്നെ ചതിയുന്നു. നീലംഭോഭാഭൻ=കൃഷ്ണവണ്ണൻ. നീലായവൻ=നീലയുടെ ഭർത്താവ് ശ്രീഭൂമി നീലായമേതന്നാതി ശ്രീപരമനാഭനെ കവിക്കും വണ്ണിക്ക

ന്ന. “പത്തേ സ്വപന്നമനേസ്സാമി സതതം ഭാവോഭവൽ ക
 ത്തഃജ നീലേ മുഹൂതകിങ്കരാമിമഹിതൈഃ ക്രീനോസ്സീതേ
 വിഭ്രാമൈഃ ഇത്യാദി പദ്യം നോക്കുക. ശാവരി=ശവരി=
 രാത്രി. ചാവണേന=പൂണ്ണചന്ദ്രൻ.

79. പത്മാസഹചരൻ=ലക്ഷ്മീഭർത്താവ്, ശ്രീനാരാ
 യണൻ. വരിവഞ്ചിനഃ=വരിവണ്ടുകളുടെ കൂട്ടം. അതായതു
 പരമഭാഗവതന്മാർ എന്നു താൽപര്യം. വിഭലനകൃത്തു=
 നശിപ്പിക്കുന്നതു്.

80. വാസ്തു=ഗൃഹം. ഹേരംബസ്വപാമി=ഗണപതി.
 കഞ്ചരഗൃഹമാണെന്നു ഗണപതിയും മഹാമേരുവാണെന്നു
 ശിവനും ശങ്കിക്കും. ലക്ഷ്മീദേവി ഇളകാത്ത മിന്നൽപോ
 ലെ സദാ ആ ഗൃഹത്തിൽ കുടികൊള്ളുകയും ചെയ്യുമെന്നു
 താൽപര്യം. ശമ്പ=മിന്നൽ. ഗണപതിപ്രാതലം ത്രിപുരദ
 ധനവും ഈ ശ്ലോകത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്ന കഥകളാണു്.

81. ശ്രീവാഴം=ലക്ഷ്മീദേവിവസിക്കുന്ന. സ്വപദി=
 തൽക്ഷണം, കാലതാമസംകൂടാതെ. ഭൂമഹർഷി ത്രിമുർത്തി
 കളുടെ വിഷയത്തിൽ ക്ഷരാപരീക്ഷചെയ്തു കഥ പ്രസിദ്ധ
 മാണല്ലോ. അവസിതി=അവസാനം. വിലയം=പ്രളയം. ക
 ല്ലകാലം. ശ്രീപരമേശ്വരൻ ഈ തിരുമേനിയെ ആചാ
 യ്യാനാക്കി വരിച്ചാൽ ഞെട്ടാത്ത അവിടുത്തെ വിട്ടകലുമെ
 ന്നും അതിനാൽ അവിടുത്തേക്കു കല്പാന്തത്തിൽ ലോകസം
 ധാരത്തിനു് ഇടവരുന്നതല്ലെന്നും.

82. കാമക്കുക്കൻ=മന്ദഗതനാകുന്ന കാക്കാലൻ.
 ധൃതി=ധൈര്യത്തോടുകൂടി. മറു രാജാക്കന്മാർ കാമത്തിനു
 വശംവദനാണെന്നർത്ഥം. ഈ ഭൂമിയുടെ ഐശ്വര്യത്തിനു്

ഇരിപ്പിടം. രണ്ടാംവിദേഹപ്രഭു=രണ്ടാമത്തെ ജനകമഹാ
രാജാവ്, അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ജിതേന്ദ്രിയൻ. പരബ്രഹ്മ
ത്തെ അറിഞ്ഞവർക്ക് (സബ്രഹ്മചാരി) സമാനൻ, മഹഷി
തുല്യനെന്നർത്ഥം.

83. വിമതജനത=ശത്രുക്കൾ. മറ്റുള്ള രാജാക്ക
ന്മാർ ശത്രുക്കളെ ധംസിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ശത്രു എന്നൊ
രു പേരിന്റെ കേൾവിപോലും ഈ തിരുമേനിയുടെ വി
ഷയത്തിലില്ല. ഉണ്ടായിട്ടുവേണ്ട അവരെ ഇല്ലാതെയാ
ക്കാൻ? ഇവിടുന്ന് അജാതശത്രുവെന്നുള്ളതു സുപ്രസിദ്ധ
മാണല്ലോ. രാകാശിശിരകര...=പൂണ്ണപന്ത്രനെ തോല്പിക്ക
ന്നവിഷയത്തിൽ മറുകരകണ്ടവ. രാജാവിന്റെ യശസ്സിനു
പൂണ്ണപന്ത്രനെ മാത്രമൊരു ശത്രുവുണ്ടെന്നും ആ ശത്രുവി
നെ പണ്ടേതന്നെ തോല്പിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്നും താല്പര്യം.

84. ഷഡപഗ്നം = കാമക്രോധലോഭമോഹമദമാത്സ
ര്യങ്ങൾ. അതാകുന്ന വിഷയസമുദ്രത്തിൽ, കലികൊണ്ടുള്ള
=ആവേശത്തോടുകൂടിയ. ധർമ്മാഖ്യങ്കോലം തരു=ധർമ്മ
വൃക്ഷം. മൂലകന്ദം=മുഖട്ടിപ്പെ കിഴങ്ങ്; പരമാവലംബ
മെന്നു താല്പര്യം. ഈ കലികാലത്തിൽ ധർമ്മത്തിനു തിരു
മേനിയല്ലാതെ ശരണമില്ലെന്നു വ്യംഗ്യം.

85. നിർമ്മയുരം = മയ്യുടകൂടാതെ. നിരാലംബനനു
വരനിരാസം = സമാധമില്ലാത്ത രാജാക്കന്മാരുടെ നിഷ്ഠാ
സനം, വിധവാസനം, ബെൽജിയം ചക്രംബഗ്നം മുതലായ
രാജ്യങ്ങൾ. ശർമ്മണ്യക്ഷോണി = ജമ്മനി രാജ്യം. ജമ്മനി
യുടെ സംസ്കൃതീകരണം. ശർമ്മണ്യം, ഈ പദം മാക്സ്മ
ജർ മുതലേർ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ശമലം = പാപം

ആ രാജ്യത്തിന്റെ പാപം മുത്തമായതുപോലെ യുള്ള വനം
 വേനനേപ്പോലെ മഹാഭയങ്കരമായ കൈസരിയും ചക്രവ
 ത്തി. വേനന്റെ കഥയ്ക്കു ഭാഗവതം നോക്കുക. ധർമ്മം = ക്ഷേ
 മം. പരികരം = കാപ്പ. ധർമ്മജ്ഞൻ = ധർമ്മത്തെ അറിയുന്ന
 വൻ. ജോജുപഞ്ചമൻ. പഴയ പുറം പ്രാണൻ = പണ്ടേയുള്ള
 ആപ്തമിത്രം. (ബഹിശ്ചാഃ പ്രാണഃ) എന്നു വാല്മീകി. മാന
 നീയൻ = ആദരണീയൻ. യുദ്ധോപന്യായലത്തിൽ ചക്രവ
 ത്തിക്ക് ഏതു സഹായവും ചെയ്യാൻ തിരുമേനി സന്നദ്ധ
 നെന്നു താല്പര്യം.

86. ഇന്ദ്രധ്യയിലേ മറു് ഏതദ്ദേശീയരാജാക്കന്മാ
 രുടെ ചരിത്രം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരിൽ പലരും
 യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റതിനുമേൽ സഖ്യം ചെയ്തവരും, ആദ്യം
 ബന്ധുക്കളായി പിന്നീടു ശത്രുക്കളായവരും, തരുന്നോക്കി
 മൈത്രിക്കുപോയവരുമാണെന്നു കാണാം. വാരാളം മൈത്രി
 = (ആയതമായ) ശാശ്വതമായ സഖ്യം മേൽകാണിച്ച കാര
 ണങ്ങളാൽ വരുന്നതല്ല. തിരുവിതാംകൂർ രാജാക്കന്മാർ ഇം
 ഗ്ലീഷുകാർക്ക് വിഴിഞ്ഞം, പൂത്തൂർ, അഞ്ചുതെങ്ങു മുതലായ
 സ്ഥലങ്ങളിൽ പണ്ടുകൾക്കു കെട്ടുന്നതിന്. അനുവാദം കൊ
 ട്തെ കൂടി. പി. പതിനേഴാം ശതവർഷത്തിൽ അവർ ഭാരത
 വർഷത്തിന് അധിപന്മാരായിത്തീരുന്നതിനുമുമ്പാകെ യാ
 തൊരുമാറ്റവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ള സഹായ
 ത്തിൽനിന്നു പരിപൂർണ്ണമായ സഖ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഒന്നു
 വേറെയെന്നു താൽപര്യം.

87. പേരിന്നായിട്ട് = കേവലം യശസ്സിനുവേണ്ടി
 സാധ്വമേവ = ചക്രവർത്തിമാർ. പേരിന്നായ് = നാമമാത്ര

മായി. ശുദ്ധനിഷ്ഠാമകർമ്മം = താതൊരു അഭിസന്ധിയും കൂടാതെ ചെയ്യുന്നകർമ്മം. ഉദകം = വെള്ളം. തശസ്സുസപര്യം നമായി സഞ്ചരിക്കുന്നതാണ്. അതിന്റെ വിഷയത്തിൽ തടുക്കുന്നതുകൊണ്ടും വാവാ എന്നു വിളിക്കുന്നതുകൊണ്ടും വിശേഷമില്ല. അതു തന്നെത്താൻ വരേണ്ടതാണെന്നു താൽ പര്യം.

88. കാമം = ആഗ്രഹത്തിന്നനുസരണമായി. ആശാവ ധുക്കളുടെ തലമുടിക്കു മുല്ലപ്പൂവ്. അപിരഗളം = മനോഹരമായ കഴുത്തു്. ശീമക്കമല മണിമയക്കമ്മൽ = വൈരക്കമ്മൽ. ഈ വിധത്തിൽ പലമാതിരിയിൽ മഹാരാജാവിന്റെ തശസ്സു ഭിഗപയ്യുകൾക്കുലങ്കാരമായി പരിണമിക്കുന്നു. ഭിഗന്തവിശ്രാന്തകീർത്തിതാണ് മഹാരാജാവു് എന്നു സാരം.

89. ശബ്ദാത്മകോശം = ശബ്ദാത്മങ്ങളുടെ സമൂഹം. ധപനി ലവലേശമില്ല. ശബ്ദാത്മലങ്കാരപാകഗുണധന്യാ ഭിക്വാസാമഗ്രി തനിക്കു വിഷയമാഹാരമൃത്തിന്നനുസരണമായില്ലെന്നുവെച്ചു് സരസ്വതീദേവീകൂടി മുകുതപം സമീകരിക്കുന്നു. പിന്നെ മറുവള്ളവരുടെ കഥ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

90. സൗഗന്ധ്യം = ലാഘവം. സാരസ്വതരസനം = സരസ്വതിയുടെ നാക്കു്. ഗാനതാനപ്രദാനം = പാട്ടിനു ശ്രതികൂട്ടുകഎന്നുള്ളതു്. പ്രാഗല്ഭ്യം = സാമർത്ഥ്യം. വിഷയം അധികരിച്ചു് = വിഷയത്തെപ്പറ്റി. ആശപോൽ = ആഗ്രഹത്തിനു തക്കവണ്ണം. ആലപിക്കുക = പാടുക. രാഗജ്ഞൻ = രാഗജ്ഞാനമുള്ളവൻ. കണ്ണോദേഗം = ചെവികൾക്കു വൈരസ്യം. വാവളകൻ = വിട്ടവായൻ. നിർല്ലജനനായി ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചിലതെല്ലാം കവി ഏഴുതി സമുദയന്മാക്കു വൈരസ്യത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നു.

91. ഉദയസമുദയം = മംഗലസമുദയം. ഭാവൽകം = അവിടുത്തെ. ഭാഗ്യസമുദയമാകുന്ന ചന്ദ്രൻ ഈ തമ്പുരാനാണ് സമുദ്രം. അതായത് ഈ തിരുമേനിയിൽനിന്നാണ് അവിടുത്തെ ഭാഗ്യസമുദയത്തിന്റെ ഉല്പത്തി എന്നു അർത്ഥം.

92. ഇനിയ = മനോഹരമായ. കുംഭിനീജംഭുദേവി = ഭൂമിക്കു ദേവേന്ദ്രൻ, രാജാവ്. ആയുസ്സിലർദ്ധം = അർദ്ധവയസ്സ്. ചിരഞ്ജീവിതായ പുരുഷനു നൂറ്റിരുപതുവയസ്സെന്നു ഗ്രന്ഥപ്രകാരം. അഹസ്സല്ലജം = ഉത്തമമായ (അഹസ്സ് = പകൽ) നാൾ. ഇതുവരെയുള്ള വിശേഷദിവസങ്ങളുടെ മേന്മ ഈ നാളിന്റെ സ്ഥിതി വിചാരിച്ചാൽ മോശമാണ്. ഈ ദിവസങ്ങൾ നിസ്സാരമായ ജന്മത്തോടുകൂടിയവയാണ്.

93. പഞ്ചമത്തിൽ = പഞ്ചമരാഗത്തിൽ. പരഭൃതം = കയ്യിൽ. പോഷിതമായ = എല്ലാവരുടേയും സന്തോഷത്തോടുകൂടി. പോടട്ടെ = ഇടട്ടെ. തമിഴുവാക്കു, കവിതയിൽ ചിലപ്പോൾ പ്രയോഗമുണ്ട്. “ചാപ്പാനനാകം പുകലയം പോട്ടട്ടെ.” എന്നു കിളിമാനൂർ ചെറുണ്ണിക്കോയിത്തമ്പുരാൻ നേ.ന് നേർച്ചയുള്ള ഫലത്തെ ഈ അഗതികളായ നാമും നേടട്ടെ.

94. ആശാവക്രതം = ദിക്കുകളുടെ മുഖം. നേടുക = സ്വീകരിക്കുക. എല്ലാ ജഗത്തുകളുടേയും സന്തോഷത്തെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

95. സേകംചെയ്യുക = കോരിയൊഴിക്കുക. സൗഖ്യസമ്പൽസാകല്യം = മുഴക്കെയുള്ള സൗഖ്യസമ്പത്തു്. അനഘദിനഘടം സൽപ്രഭം = ശുഭദിനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിനു രാജാവായുള്ളതു്. ശുഭദിനങ്ങളിൽ വച്ചു ശ്രേഷ്ഠം. സുപ്രഭാതം

= (നല്ലഉഷസ്സ്) ഗുഡ് മാർനിങ്ങ് എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിൽ പറയുന്നതുപോലെ.

96. കാമം = യഥാർത്ഥം. പനിനീരാകുന്ന സന്തോഷബാഷ്പം. കല്ലുറത്തു മണലാകുന്ന പുഞ്ചിരിച്ചാൽത്ത്. സ്രഷ്ട് = മാല. ബഹുമിളിത്തം = ധാരാളമായി ചേരുന്നത്. പൗരന്മാരാകുന്ന രോമാഞ്ചം. ഭാവുക താവകീനം = നിന്റെ ഭാഗ്യമെന്നു കവി തന്റെ കണ്ണിണയോടു പറയുന്നു.

98. കന്നിസ്സുഭാഗ്യമുലം = നല്ലപ്പോഴുള്ള ഭാഗ്യത്തിന്നു കാരണം. ചഞ്ചരീകം = വണ്ടി. സൂത്രപ്പാൽക്കടൽപൂണ്ണ ചന്ദ്രൻ = സൂത്രത്തിന്റെ ഫലത്താൽ തിരുവവതാരം ചെയ്ത മഹാരാജാവെന്നു താൽപര്യം.

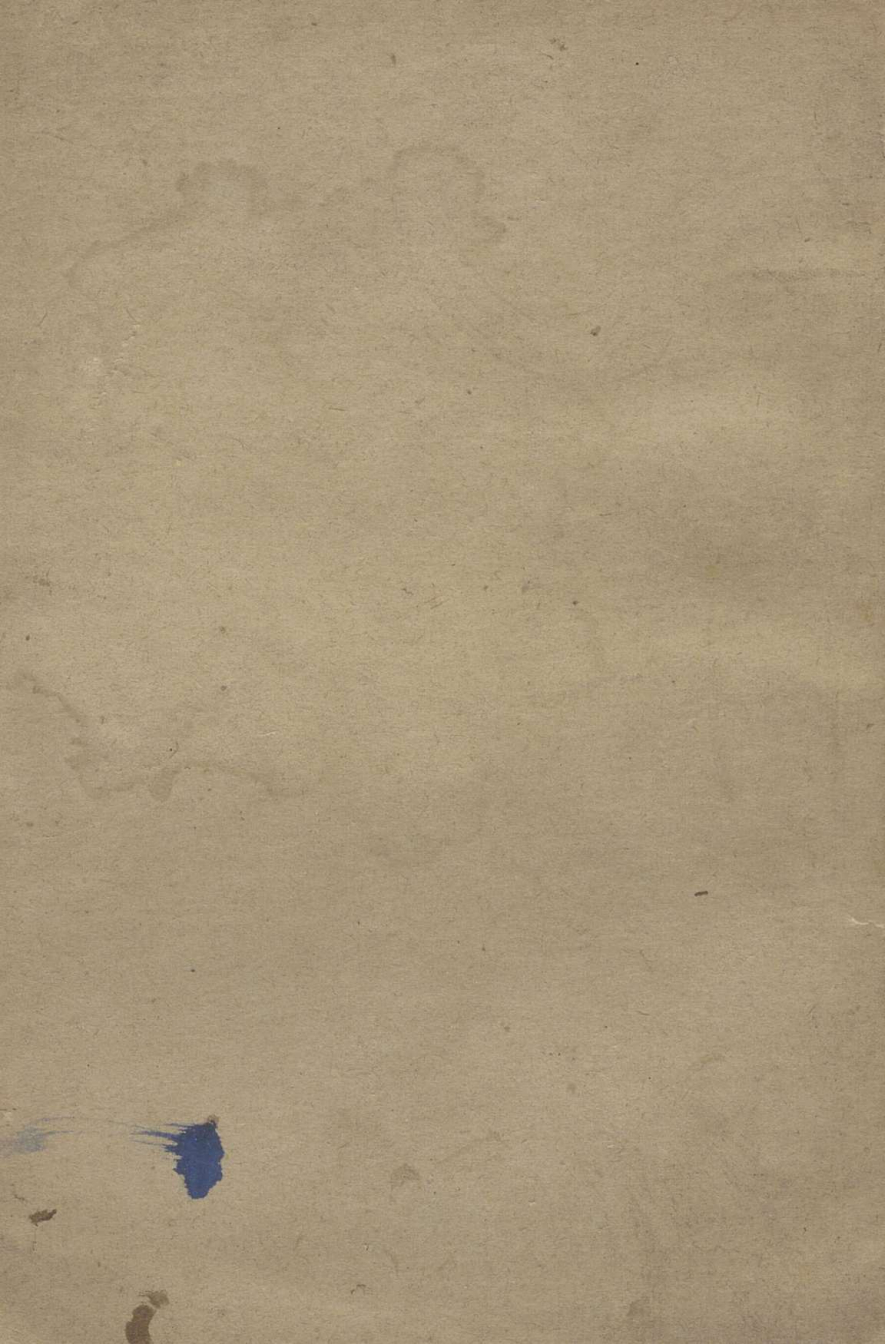
97. ശ്രീരാമനും ഈ തിരുമേനിയും മാത്രമേ ധന്യരായിട്ടുള്ളൂ. മറ്റു രാജാക്കന്മാരാരും ധന്യരല്ലെന്നതും.

99. രാജധാനിയായ തിരുവനന്തപുരവും ഏലമലമുന്നാർ മുതലായ പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളും ഒന്നുപോലെ ശോഭിക്കുന്നു. താൻതാൻ = മറ്റൊരാളെ ഏല്പിക്കാതെ. സ്വാമി = രാജാവ്. നാന്തായുസ്സ് = (അന്തം) അവസാനമില്ലാത്ത ആയുസ്സോടുകൂടിയവൻ. നളിനജൻ = ബ്രഹ്മാവ്. നഗജാനാഥൻ = ശിവൻ.

100 കരബദരസമം = കൈയിലെ നെല്പിക്കുപോലെ. അതിസുലഭമായെന്നതും. ഉന്നാപേതം = ഉന്നംകൂടാതെ. നാളികം = താമര.

101. പുരജനപദഗാർ = നഗരങ്ങളിലും ഉൾനാടുകളിലും താമസിക്കുന്നവൻ. മണീസാനധാരഷ്ഠൻ = (രത്നസാന) മഹാമേരുവിനെക്കൊണ്ടു വില്ലാളിയായവൻ, ശ്രീ പരമേശ്വരൻ.

4

മംഗളമഞ്ജരി

98

ഉള്ളൂർ